

J. K. TYL: „Divadlo je život a jde zase do života“.

1856-1956

XXVI.
JIRÁSKŮV HRONOV

11.-25. SRPNA 1956

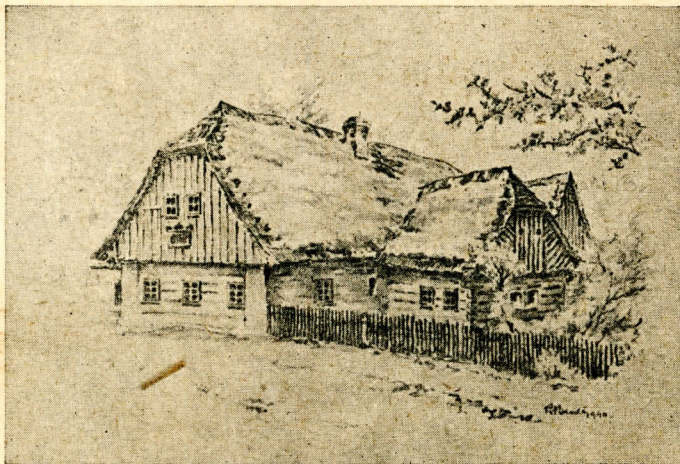
ALOIS JIRÁSEK:

„Z mých pamětí“

Rodné mé stavení stojí nedaleko severního konce Hronova při silnici do Police a do Broumova. Od ní vede zrovna „před našimi“ napravo cesta do vršíčku ke škole, faře a ke kostelu. Proto se tu říkalo u nás „u podkostelních Jirásků“.

Starého hnízda, jak v něm a kolem něho bývalo, nelze pominouti mlčím. První vzpomínky všechny spěchají v ta místa, všechny vedou, táhnou do jejich ovzduší. Tu mladé duši první živý, bohatý zdroj poesie tradic, přírody i povah lidských, tu poklad hlubokých dojmů, ze kterých mé literární tvoření často a mnoho přebíralo.

Tady v té sedniče, abych všechno pověděl, jsem se učil ochotnickým rolím, tu jsem hodně kreslival (bylť jsem od chlapeckých let náruživým kreslířem), tu jsem psával divné verše i velikou báseň „Smrt“ se jmenovala, i prosu. „Skaláci“, pokud se pamatuju, vyšli z větší části odtud.

XXVI. JIRÁSKŮV HRONOV

Každým rokem v srpnu se v Hronově sejdou ochotníci divadelníci na přehlídku práce. Jiráskův Hronov je závěrečným kolem celostátní soutěže. Tato okolnost mu přidává na zajímavosti a napětí. Kdyby měl však Jiráskův Hronov býti pouze konečným střetnutím vítězných souborů o pořadí nejlepších, bylo by to málo. Od setkání ochotnických divadelníků v Hronově se očekává mnohem více.

Představení v Jiráskově divadle jsou jistě vlastní a nejdůležitější součástí přehlídky nemálo přitažlivé pro obecnost a ochotnické pracovníky. O každém z nich jsou druhého dne veřejné posudky odborné poroty a rozsáhlé diskuse v plenu účastníků. Je zde příležitost k obšírnému rozboru otázek klasického a současného repertoáru a všech složek divadelní práce. Úvodem diskusí je vždy seminář pro ochotnické režiséry na různá témata o práci režiséra, dramaturga, herců, výtvarníka atd. Proběhne zde letos závěrečná soutěž sólistů uměleckého přednesu, celostátní aktiv ochotníků, konference o sovětském repertoáru, seminář pracovníků krajských poraden lidové tvořivosti. Dny XXVI. Jiráskova Hronova budou tedy naplněny úsilovou prací. Letos bude zde vyhlášena soutěž divadelních souborů r. 1956—57. Sejdeme se tedy proto, abychom zde začínali znovu a odnesli si do nové práce co nejvíce zkušeností i povzbuzení. Budeme letos mít více času získat v okresech do ochotnické soutěže všechny divadelní soubory.

Vzpomínáme letos Josefa Kajetána Tyla, od jehož smrti přešlo celé století. V prvním pololetí letošního roku téměř každé desáté představení ochotnického repertoáru je hra Tylova. Plná čtvrtina představení Národních přehlídek byla z Tylových her. A přece nemůžeme být spokojeni. Hrajeme Tylovy hry poměrně málo a nepřilíhli dobře. Soutěžíme s nimi, avšak nedovedeme s Tylem vítězit. Dopouštíme se zbytečných chyb. S Tylem se u nás v minulosti zacházelo jako s chudým příbuzným v rodině. Rodina měla plno bohatých známých po celém světě, pro které nezbýval na nejbližšího příbuzného čas ani pochopení. Něco z tohoto špatného dědictví u nás v poměru k Tylovi zůstalo. Tylem se prověřuje každý náš divadelní soubor. Možná říci, ukaž nám jak zahraješ Tyla a my ti povíme, kdo jsi!

Podobně jako u Tyla, bojujeme na ochotnických scénách o Jiráskova a další klasiky naše i světové. Pevnější a rozsáhlejší místo v našem repertoáru zaujal současný autor. V uplynulém roce se uskutečnilo mnoho pokusných inscenací novinek začínajících dramatických autorů na ochotnických jevištích. Počítáme tuto okolnost k mimořádným kladům práce našich ochotnických souborů.

Vzpomeneme v Hronově významného jubilea Henrika Ibsena a dvaceti let od úmrtí Maxima Gorkého. Inscenace Hvězdoslavova básnického dramatu Herodes a Herodias, Jiráskova Emigranta, Tylových her Jan Hus a Lesní panna i Čapkův Loupežník dají nám bohaté příležitosti k úvaze o významu klasického dědictví v poslání ochotnického divadla.

Budeme se tedy v Hronově čtrnáct dní učit. V divadle, na seminářích, diskusích a konferencích. Družné přátelské prostředí pomáhá tvořit ochotnický velký divadelní kolektiv, ovládaný snahou vzájemně se poznat, prospět jeden druhému. Tento pracovní celek dovede se radovat ze zaslouženého úspěchu jednotlivých souborů a hluboce uvažovat proč se to neb ono nepodařilo. Buď jak buď, rozjíždíme se z Jiráskových Hronovů pro další práci posílení. Začneme opět znovu. A stále začínat, znovu a znovu, v tom je štěstí života.

FR. KUBR.

J. K. TYL: „Mám svědomitě, umělecky a mravně řízené divadlo za lepší školu národní nežli hromadu pěkně psaných knih a sáhodlouhé řečnění. Divadlo je život a jde zase do života”.

Program semináře ochotnických divadelníků na XXVI. Jiráskově Hronově a pořad diskusí se soubory:

12. 8.	8,00—10,00	Jeviští výtvarnictví - J. Sládek, laureát státní ceny.
	10,30—13,00	Veřejný posudek poroty a diskuse se souborem OB Hejnice o hře J. K. Tyla „Lesní panna”.
13. 8.	8,00—10,00	Ethika divadelních souborů - K. Palouš, laureát státní ceny.
	10,30—13,00	Veřejný posudek poroty a diskuse se souborem DO Banská Bystrica o hře P. O. Hviezdoslava „Herodes a Herodias”.
14. 8.	8,00—10,00	Práce režiséra na představení - K. Palouš, laureát státní ceny.
	10,30—13,00	Veřejný posudek poroty a diskuse se souborem ZK UP Třebíč o hře K. Čapka „Loupežník”.
15. 8.	8,00—10,00	Práce herce na roli - I. Gübel.
	10,30—13,00	Veřejný posudek poroty a diskuse se souborem ZK Horník, Hornické divadlo Radnicka o hře H. Ibsena „Nora”.
16. 8.	8,00—10,00	Jeviští řeč - Dr. Kl. Rektorisová.
	10,30—13,00	Veřejný posudek poroty a diskuse se souborem SPZ Praha o hře A. Rozova „Šťastnou cestu”.
17. 8.	8,00—10,00	Divadelní maska - J. Greš.
	10,30—13,00	Veřejný posudek poroty a diskuse se souborem ZK Potravínár, Trebišov o hře: L. Smrček „Puknutý mliečnik”.

18. 8.	8,00—10,00	Náhradní termín.
	10,30—13,00	Veřejný posudek poroty a diskuse se souborem ZK Juta, Jaroměř o hře M. Jariše „Inteligenti”.
	23,00—	Veřejný posudek poroty a diskuse se souborem ZK Královopolských strojřen Kl. Gottwalda Brno-Královo Pole o hře: A. Zápotocký - Nezval „Vstanou noví bojovníci”.
19. 8.	9,00	Aktiv divadelních ochotnických pracovníků.
20. 8.	8,00—10,00	Malé jevištní formy - Zd. Dohnal.
	10,30—13,00	Veřejný posudek poroty a diskuse se souborem RK Severomoravské mlýny, Kojetín o hře M. Gorkého „Děti slunce”.
21. 8.	8,00—10,00	O práci s divákem - Fr. Kubr.
	10,30—13,00	Veřejný posudek poroty a diskuse se souborem ZK Vagonka-Tatra, Praha-Smíchov o hře: Skowronski a Siotwinski „Svátek pana ředitele”.
22. 8.	8,00—10,00	Dramaturgie souborů - V. Sochorovská.
	10,30—13,00	Veřejný posudek poroty a diskuse se souborem ZK Vítkovických želez. Kl. Gottwalda, Ostrava-Vítkovice. o hře M. Stehlíka, laureáta st. ceny „Selská láska”.
23. 8.	8,00—10,00	O uměleckém přednesu - Vl. Halada.
	10,30—13,00	Veřejný posudek poroty a diskuse se souborem ZK Bavlňářských závodů Mistra Al. Jiráska v Hronově o hře A. Jiráska „Emigrant”.
24. 8.	8,00—10,00	Inscenace sovětských her - M. Gabřiš.
	10,30—13,00	Veřejný posudek poroty a diskuse se souborem ZK Bazalt, Kamenolomov Lučenec o hře A. Kornejčuka „Křídla”.
	14,00—16,00	Rozprava o uplatnění sovětské hry v repertoáru našich divadelních souborů - F. Mikeš.
25. 8.	8,00—11,00	Veřejný posudek poroty a diskuse se souborem Vojenský soubor Pokrok o hře J. K. Tyla „Jan Hus”.

Přátelské besedy »U mostu«

11. 8. Přátelská beseda divadelního odboru OB Hejnice a patrona DO Broumov se koná v sobotu v 21 hodin v ZK TOS. Pořad připravila krajská poradna v Liberci. Hudba DO z Broumova.
12. 8. Beseda divadelního souboru DO Banská Bystrica a patronátu Závodů Vítězného února v Hradci Králové koná se v neděli v 21 hodin. Pořad i s hudbou připravil patronátní závod.
13. 8. Divadelní soubor ZK UP Třebíč a patronát Tepna 01 má besedu v pondělí v 21 hodin v ZK TOS. Pořad připravila krajská poradna v Jihlavě a hudební odbor ZK Tepna 01 v Náchodě.
14. 8. Přátelská beseda divadelního souboru ZK Horník Radnice a patrona Důl Zd. Nejedlý, Malé Svatoňovice se koná v úterý v 21 hodin. Pořad připravili členové divadel. souboru Horník v Radnici a hud. odbor závodu Dolu Zd. Nejedlý z Malých Svatoňovic.
15. 8. Přátelská beseda divadelního souboru SPZ v Praze a patrona Odborné učiliště SPZ 01 v Náchodě se koná ve středu v 21 hodin. Pořad připravili členové divadelního souboru SPZ v Praze.
16. 8. Divadelní soubor Potravínár z Trebišova a patron Průmysl mléčné výroby v Opočně má besedu ve čtvrtek v 21 hodin. Pořad připravila krajská poradna LUT v Hradci Králové a hudební soubor patron. závodu Průmysl mléčné výroby v Opočně.
17. 8. Divadelní soubor Jutta Jaroměř a patron DA v Hradci Králové má besedu v pátek v 21 hodin. Pořad připravili pracovníci DA v Hradci Králové.
17. 8. Přátelská beseda divadelního souboru Královopolských strojů Brno a patronátního závodu OSSD Hronov - Velké Poříčí koná se v pátek v 17 hodin v sokolovně ve Velkém Poříčí. Pořad připraví závod OSSD Velké Poříčí.
18. 8. Přátelská beseda div. souboru Královopolských strojů Brno a patronátního závodu OSSD Hronov - Velké Poříčí v ZK TOS v 21 hodin. Pořad připravil KDO v Brně. (Slovácký soubor s cymbál. muzikou DO z Mikulova).
19. 8. Přátelská beseda divadelního souboru Hanácká scéna v Kojetíně a patronátního závodu Východočeské mlýny, Předměřice n. Lab. se koná v neděli v 21 hodin v ZK TOS. Pořad připravila krajská poradna LUT v Hradci Králové.
20. 8. Přátelská beseda divadel. souboru Vagonka-Tatra, Praha-Smíchov a patronátního závodu TOS Hronov se koná v pondělí v 21 hodin v ZK TOS. Pořad připraví ZK TOS Hronov a s. npor. Soldát.
21. 8. Přátelská beseda divadelního souboru Vítkovických železáren Kl. Gottwalda z Ostravy-Vítkovic a patronátního závodu ředitelství Restaurací a jídelen v Náchodě se koná v úterý v 21 hodin v záv. klubu TOS. Pořad připravila krajská poradna LUT v Ostravě a členové divadelního souboru Dukla Hrušov. Hudba RK RAJ, n. p.
22. 8. Přátelská beseda divadelního souboru MAJ Hronov a patronátního závodu Zd. Nejedlého v Náchodě se koná ve středu v 21 hodin, v ZK TOS. Pořad připravil hudební soubor patronátního závodu Zd. Nejedlého a OLK z Náchoda.
23. 8. Beseda divadelního souboru Bazaltových kameňolomů v Lučenci s patronátním závodem Úpolen 01 v Úpici se koná ve čtvrtek v 21 hodin v ZK TOS. Pořad připravila krajská poradna LUT v Hradci Králové.
24. 8. Přátelská beseda vojenského divadelního souboru „Pokrok“ a patronátního závodu RHK Hradec Králové koná se v pátek v 21 hodin v ZK TOS. Pořad připravil hudební odbor patronátního závodu RHK v Hradci Králové.
25. 8. Přátelská beseda na rozloučenou s XXVI. Jiráskovým Hronovem. ZK TOS v 21 hodin.
Besedy řídí důstojník Jiří Soldát.

K. S. STANISLAVSKIJ: „Prožít, či tvářit se jako člověk prožívající, v tom je obrovský rozdíl, takový, jaký je mezi přirozenou organickou komičností a povrchní šaškovinou“.

Pouť ke hrobu Mistra Aloise Jiráska

koná se ve čtvrtek 23. srpna 1956. Sraz účastníků ve 14 hodin před budovou Jiráskova divadla.

Beseda

s významnými ochotnickými pracovníky
ve čtvrtek 23. srpna 1956 v 15 hodin v závodním klubu TOS.

Výlety a vycházky:

Pouť starým Padolím kroniky „U nás“. Neděle 12. srpna 1956. Sraz v 17 hodin před budovou Jiráskova divadla.

Odkaz Jiráskových skal. Výlet po stopách Jiráskova díla „Skály“. Středa 15. srpna 1956. Odjezd autokarem ve 14 hodin z náměstí v Hronově.

„Hvězda“ Jiráskova mládí. Za krásou Broumovských stěn. Středa 22. srpna 1956. Odjezd autokarem v 9 hodin z náměstí v Hronově.

Výlet do Ratibořic a Babiččina údolí. Sobota 25. srpna. Odjezd ve 13 hod. autokarem z náměstí v Hronově.

Loučíme se se starým Padolím.

Sobota 25. srpna 1956.
Čtenářská beseda o kronice „U nás“. V 17 hodin v místní lid. knihovně.

Poradna LUT

bude vybavena dostatečným množstvím metodického materiálu a bude přístupna vždy dopoledne v závodním klubu TOS.

Slavnostní

zahájení XXVI. Jiráskova Hronova

v sobotu 11. srpna v 15 hodin

před budovou Jiráskova divadla v Hronově

P o ř a d :

Znělka

Vztyčení vlajek

Hymny

Uvítání účastníků XXVI. Jiráskova Hronova
předsedou MNV v Hronově, s. Vl. Meisnerem

Zahájení Hronova s. Jos. Ježkem, předsedou KNV
v Hradci Králové.

Slavnostní projev zástupce min. školství a kultury

Recitace

Slib ochotníků

Slavnostní pochod. Hudba ZK TOS v Hronově

Ve 14 hodin **KONCERT** hudby ZK TOS na náměstí a

ESTRÁDA pionýrské skupiny v Hronově

Sobota 11. srpna v 15 hodin a ve 20 hodin

Patronát: **Dům osvěty v Broumově**

OSVĚTOVÁ BESEDA V HEJNICÍCH

K uctění stého výročí úmrtí J. K. Tyla

Josef Kajetán Tyl:

LESNÍ PANNA **aneb Cesta do Ameriky**

Zertovná báchorka se zpěvy a tanci ve čtyřech odděleních.

Hudbu složil František Škroup.

Režie: Kusý - Inspice: Čermák - Napovídá: Huryta - Světla: Hašek - Scéna: kolektiv souboru - Tance: Juřečková - Zpěvy nacvičil a hudbu OB Hejnice řídí Dr. Janda.

Osoby a obsazení:

Jakub Závora, vesnický kovář

Terezka, jeho dcera

Isidor Slovičko, učitel

Barnabáš Pinta, hostinský

Voršila, jeho žena

Šimon Moreles, starý Žid

Jasana

Lupena } lesní panny

Květena

Dora, kněžna cikánů

Viduka, } cikánští vůdcové

Hirali,

Pan Dawison, } amerikánští

Paní Dawisonová } kvakerové

Betinka, jejich služka

Markus Taussig

Polivokyta, náčelník Indiánů

Afra, cestující Tyrolka

Kapoun, vesnický šenkýř

V dětských rolích:

Jedounek

Oplištilová

Kusý

Pejška

Janouchová

Hašek

Brennerová

Kaplanová

Bubeníková

Brennerová

Kaplan

Heller

Janouch

Mládková

Brennerová

Borna

Jožák

Brennerová

Dbalý

Janouchová, Kaplanová, Jožák

Indiány, vystěhovalce, cikány a lesní panny hrají: A. Šiklová, J. Šiklová, Jirmanová, Gongkovská, Pejškova, Hašková, Svobodová, Lylková, Hyxa, Deško, Jožák, Novotný, Wanke a Leitner.

Děj kolem roku 1850.

OB Hejnice, I. Hašek jako Moreles v „Lesní panně“.

nato přešel soubor do závodního klubu Komunálních podniků v Hejnicích a po jejich likvidaci začlenil se do osvětové besedy.

Členové souboru jsou většinou dělníci, kteří musí za zaměstnáním dojíždět, protože v místě kromě několika menších podniků není větší závod. Tím se stal náš soubor snad kuriositou svého druhu, protože jeho členové pracují ve 25 závodech. Jaké jsou to obtíže při zkouškách, když se pracuje na více směn, si jistě umíte představit.

Přes tyto nedostatky pracujeme s chutí a výsledky se dostavily. Sahráli jsme přes 40 divadelních her. Soubor se zúčastnil všech soutěží LUT, vesměs s dobrým úspěchem. Již v roce 1949 se soubor hrou „Makar Dubrava“ zařadil mezi tři nejlepší v kraji a zúčastnil se přehlídky nejlepších souborů v Liberci. V roce 1955 zvítězil v okresním kole soutěže LUT a v krajském kole hrou A. Kornejčuka „Chirurg Platon Krečet“ se umístil na šestém místě.

Soubor sestavuje dramaturgický plán na celý rok, podle kterého se také skutečně řídí. Vychází z technických možností, které jsou velmi omezené (malé jeviště o rozměrech 6×4×4 m). Také možnost zkoušek jest velmi omezená a soubor je odkázán na milost správy kina, která obsazuje většinu dní v týdnu.

Pro letošní rok připravujeme Řezáčové „Janu“, Jiráskova „Otce“, Brandové „Malajskou romanci“ a Gorkého „Měšťáky“.

Soutěžní hru „Lesní panna“ jsme zařadili pro její stálou aktuálnost a k uctění 100. výročí úmrtí J. K. Tyla. Z dřívějších nejúspěšnějších her byla tato představení: Simonovi „Ruští lidé“, Kornejčukův „Kalinový háj“,

Divadelní soubor **Osvětové besedy** **Hejnice**

Náš divadelní soubor vznikl již v roce 1945 a ještě toho roku v září sehrál první divadelní představení, a to Lucernu od Aloise Jiráska. Jako spolek divadelních ochotníků J. K. Tyl byl řádným členem tehdejší ÚMDOČ. V roce 1947 došlo ke sloučení s dramatickým odborem Sokola v Hejnicích. Rok

„Makar Dubrava“ a „Chirurg Platon Krečet“, Preisové „Její pastorkyňa“, Jiráskova „Kolébka“ a Šafránkovo „Kudy kam?“.

Kromě divadelní činnosti spolupracuje soubor od roku 1954 i na malých jevištních formách a seznámil tak občany s díly předních našich i světových básníků a spisovatelů v literárně-hudebních pásmech, kterých bylo uskutečněno celkem 13. Mezi nejúspěšnější patřily: Večer Jiřího Wolkeru, Večer humoru, 2 pásma k MDŽ, Šel malíř chudě do světa, (M. Aleš), Ščipačevovy „Sloky lásky“ a zejména pásmo „Tobě mír, domove“, které bylo krajskou porotou velmi příznivě přijato. Při volbách v r. 1954 vytvořil soubor kulturní úderku, která navštěvovala předvolební schůze s veselým i satirickým programem a v den voleb účinkovala před volebními místnostmi. Naše smíšená umělecká skupina uspořádala veselý před-májový večer, spoluúčinkovala na Mozartových oslavách a uspořádá večer slavných výročí podle programu Světové rady míru.

Kromě toho zajíždí soubor se svými literárně-hudebními večery i do okolních obcí, zejména v letní sezóně do Lázní Libverdy.

Na úpravě města jsme v loňském roce odpracovali přes 500 hodin. Za svoji obětavou práci na úseku kultury byli 4 členové souboru odměněni radou ONV Frýdlant diplomy. Soubor se svojí činností kvalifikoval do skupiny nejvyspělejších souborů. Podařilo se nám podchytiti i naši mládež, čehož si zvláště ceníme. Pro školní mládež hrajeme občas divadelní představení a nyní jsme utvořili na osmileté střední škole dramatický kroužek, kam budou dva naši členové docházet a vychovávat tak nový divadelní dorost.

Poctivá a svědomitá práce všech členů souboru nám dopomohla k zařazení do Národní přehlídky v Jablonci n. N. a po skončení této jsme byli vybráni do celostátní soutěže LUT v Hronově. Toto vše jest pro nás nesmírným vyznamenáním a pobídkou pro nás pro všechny, abychom v Hronově čestně obstáli. O to se budeme všichni poctivě snažiti.

J. K. TYL: „Na divadle našem měli bychme sami sebe ve svých křečkostech, předsudcích a pokleskách viděti, abychme v živém obraze poznali, kde nám co schází, abychme se lítostně v prsa udeřili, trochu se také zasmáli, třeba i zapýřili a pak z říše krásných ideálů s dobrým, platným předsevzetím do prosaické skutečnosti se vrátili“.

Neděle 12. srpna v 15 hodin a ve 20 hodin

Patronát: KVOS zaměstnanců ve strojírenství a
ZV Závodů Vítězného února, Hradec Králové

DIVADELNÝ SÚBOR KRAJSKÉHO DOMU OSVETY V B. BYSTRICI

P. O. Hviezdoslav:

HERODES A HERODIAS

Tragédia v 5 obrazoch.

Dramaturgická úprava: Ján Borodáč, národný umelec a laureát št. ceny.

Režisér: Edmund Klein - Výtvarník: Pavol Herchl - Scénická hudba:
Andrej Očenášek - Kostýmy: Požičovňa divadelných oblekov, Kolín.

Osoby a obsadenie:

Herodes Antipas	Andrej Záturecký
Tamar, jeho žena	Klára Krejčová
Filip	Pavol Kováčik
Herodias, jeho žena	Anna Krčulová
Salome, jeho dcéra	Viera Sýkorová
Chuza	Jozef Michalík
Johana, jeho žena	Šarlota Rádlová
Manahen	Pavol Scheer
Abadia	Miroslav Nohejl
Peritus	František Nemsila
Trebonius	Rudolf Palúch
Jochanan	Pavol Katona
Kráľ Aretas	Ferdinand Král'
Achisar	Teodor Kabina
Hradník	Ján Šimčík
Severus	Alexander Špeník
Náčelník kňazov	Július Hudec
Omru	Michal Balko
Kubo	Mikuláš Hudec
Šimon	Emil Čaučík
Sára	Terézia Kováčová

Zamira, dvoranka	Ol'ga Pumelová
I. dvoran	Pavol Stankai
II. dvoran	Anton Perichta
III. dvoran	Štefan Klátik
IV. dvoran	Daniel Chlumecký
Abda, dvoranka	Eva Šimová
Melita, dvoranka	Erika Čermáková
Sempronia, dvoranka	Milada Danišová
Keciha, dvoranka	Mária Mikulová
Ján	Dr Ladislav Boroň
Ondrei	Pavol Kysel'
Starec	Anton Perichta
I. učeník	František Juřena
II. učeník	Vincent Bystrický
III. učeník	Jaroslav Tomaník
IV. učeník	Ivan Palúch
V. učeník	Dezider Ševčík
VI. učeník	Daniel Chlumecký
VII. učeník	Imrich Gräffinger
Sluha, sprievodca	Milan Mažár
Levita	Zoltán Brveník
Kňaz	Pavol Stankai
I. dievča	Helena Albertyová
II. dievča	Hilda Železníková
Žena	Mária Zhorelová
Žena zo zástupu	Mária Števlíková
I. sluha	Ivan Palúch
II. sluha	Pavol Kysel'
Areťasov dôstojník	František Juřena
I. posol	Ivan Palúch
II. posol	Pavol Kysel'
III. posol	Jaroslav Tomaník
I. hosť	Alexander Špeník
II. hosť	Zoltán Brveník
I. vojak	Milan Mažár
II. vojak	Eduard Zloch
III. vojak	Vincent Bystrický
IV. vojak	Zoltán Brveník
V. vojak	Eugen Katona
I. arabský vojak	Dezider Ševčík
II. arabský vojak	Jaroslav Tomaník
Dieťa	L'uba Števlíková

Hlavná prestávka po 2. obraze.

25 rokov krásnej tvorivej práce

Divadelný súbor KDO v Banskej Bystrici slávi v tomto roku 25. výročie svojej činnosti. Mesto Banská Bystrica sa honosí záznamom prvého divadelného predstavenia „Komédia o Saulovi“ už v r. 1576. — Súbor, ktorý dnes pracuje v rámci Krajského domu osvetu začal systematickú činnosť Shakespeareovým Snom noci svätéhojanskej dňa 7. 2. 1930.

Divadelní ochotníci za pomoci význačných priekopníkov ľudového divadla, J. Hobla, dr. Kmonička, inž. Jaroša a ďalších uviedli za 25 rokov hry význačných dramatikov: Jirásk, Tyla, Tajovského, Chalúpku, Stodolu, Gogol'a, Molièra, Palárika, Čapka, Karvaša, Ostrovského, Shawa a i. Z bystrického súboru vyšli mnohí profesionálni umelci.

V rámci jubilejného roku „Banská Bystrica 700 rokov mestom“ pripravili banskobystrickí divadelníci inscenáciu najnáročnejšej hry v slovenskej dramat. literatúre, Hviezdoslavovu tragédiu Herodes a Herodias.

K inscenácii „Herodes a Herodias“

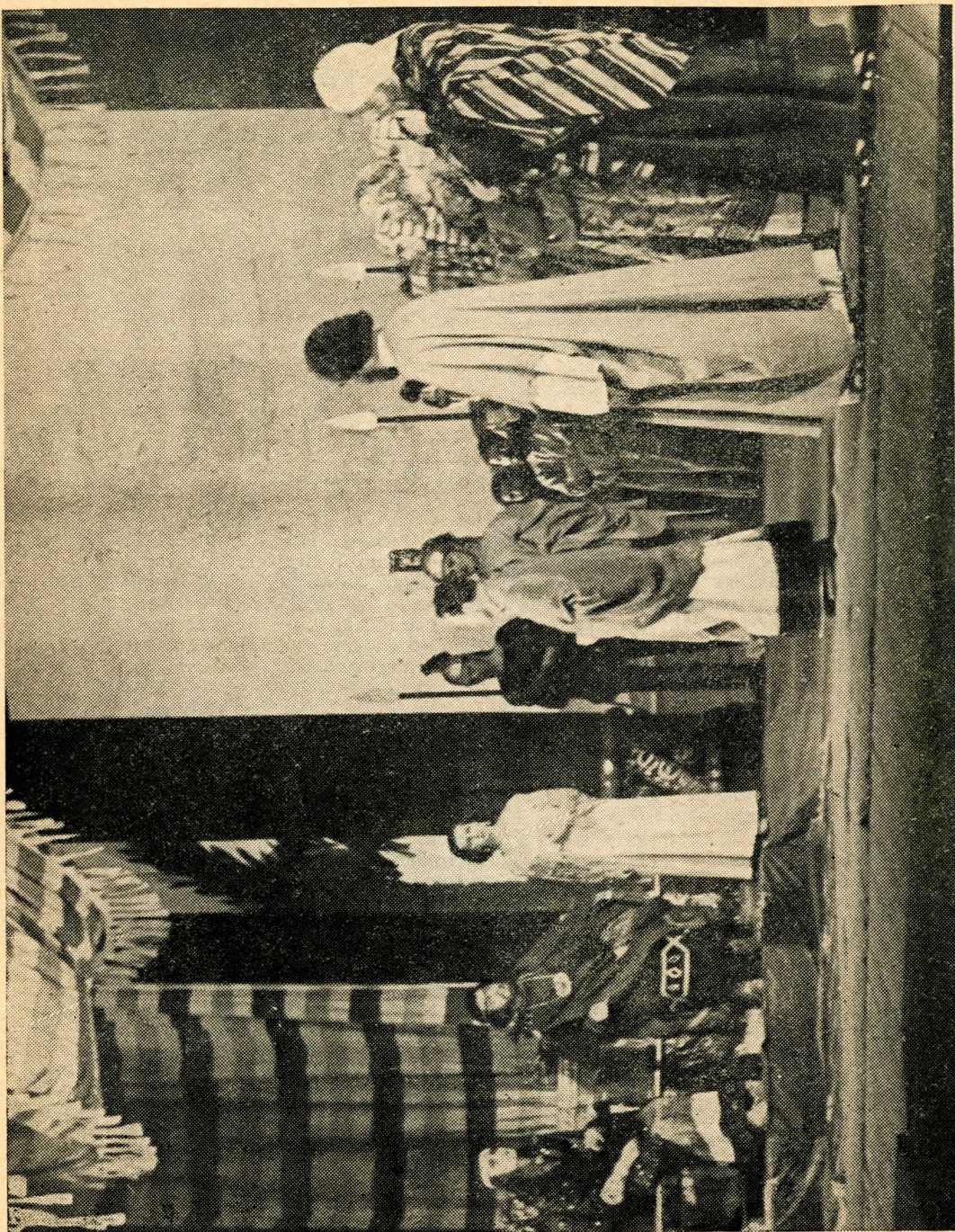
Keď som prvý raz čítal túto Hviezdoslavovu hru, už z prvého Jochananovho výstupu mal som dojem, že je to revolucionár. Nie taký, ktorý len podpaluje, ale taký, ktorý učí a organizuje. Tohto dojmu som sa nevzdal ani pri ďalších štúdiach tejto hry a pridrižavam sa ho i teraz. Vtedajšia kritika podáva ho ako náboženského hlásateľa, ako priekopníka kresťanstva a nehodnotí krásne reči a veľké činy človeka, ktorý nezná orgie a nemravnosti kráľovského dvora a bojuje za lepší, krajší život ľudu. Sám Jochanan nemyslí, že zdolá a prežije túto hanebnosť ľudstva, ale s presvedčením hovorí, že po ňom už ide druhý — a hlavaté stĺpy kráľovského paláca, ktorými on otrasie, zrúti sa na hlavy nešťachetnosti.

Každý spisovateľ, i dramatický, hoci má v diele veľa osôb, ústami jednej z nich hovorí sám za seba. V Jochananovi vidíme Hviezdoslava ako pracovníka a bojovníka s jasným svetlom pred sebou. A hovorí s obsažným optimizmom, hovorí s vierou, že keď sa zmeny sám nedožije, dožijú sa jej tí, čo po ňom prídu.

Problém spoločenský a sociálny, problém triedneho boja dôjde svojho cieľa — víťazstva ľudu, na čele s uvedomelými a obetavými bojovníkmi. Teražšia i budúca generácia dobre musí spoznať vtedajší náš svet a hlboko nazrieť do práce týchto našich vojvodcov. Títo stavitelia nemali obavu o biblické legendy, ale starali sa o národ, ktorý Apponiovská a Tisza Istvánovská politika chcela skántriť. A Habsburgovci im na všetko prikývli.

Chcejú vykresliť takýto obraz — Hviezdoslav si zvolil túto tému. Niekdajšia kritika zazlievala Hviezdoslavovi, že nekončí túto svoju tragédiu presne podľa predpisov dramaturgie: on ju končí ako človek, ktorý o živote hodne premýšľal. Toto zakončenie dokazuje, že Pavol Országh nedbal o t. zv. svetové názory, nezaujímal ho kozmopolitizmus, ale sa staral o život svojho národa, o lepší život ľudu monarchie a pracval pre jeho lepšiu budúcnosť.

(Z rozboru Janka Borodáča, národného umelca a laureáta štátnej ceny, predneseného na ideovej konferencii pred začatím štúdia „Herodes a Herodiády“).

K inscenácii „Herodes a Herodias”.

Pondělí 13. srpna v 15,30 hodin a ve 20 hodin

Patronát: KVOŠ zaměstnanců v průmyslu textilním a kožařském
a ZV Tepna 01, Náchod

DIVADELNÍ STUDIO ZÁVOD. KLUBU ROH UP ZÁVODŮ V TŘEBÍČI

Karel Čapek:

LOUPEŽNÍK

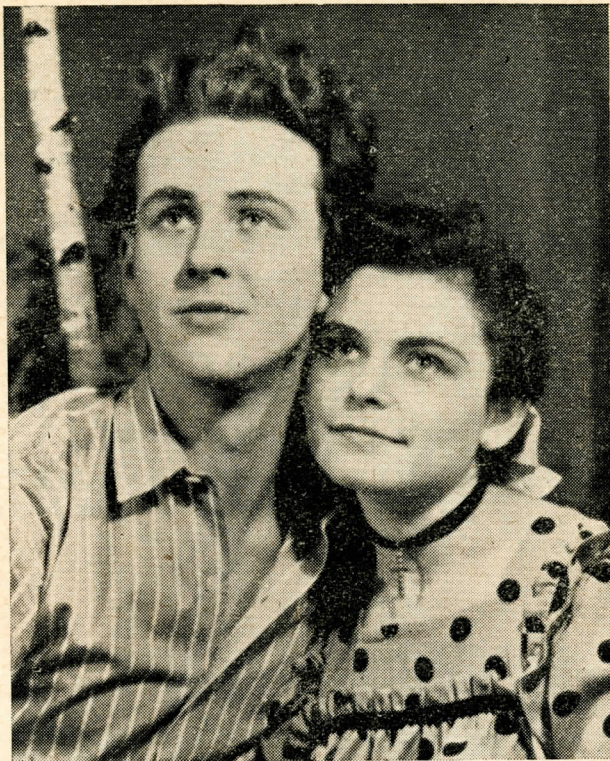
Komedie o třech dějstvích.

Režisér: Josef Gerža - Výprava: V. Kolářik a K. Janík - Světla: J. Havlíček
a J. Špelda - Technická spolupráce: J. Charvát.

Osoby a jejich představitelé:

Prolog	J. Bartes
	O. Zejda
Profesor	L. Novák
Paní	D. Musilová
Fanka	J. Zejdová
Mimi	A. Svobodová
Loupežník	K. Pospíšil
Myslivec	M. Tomek
Starosta	V. Caha
Šefl	J. Charvát
Soused	Z. Zimmermann
Učitel	J. Doležal
Kovář	K. Janík
Haviř	M. Wasserbauer
Kaprál	K. Šalbaba
Čikánka	M. Kosíková
Lola	R. Vidláková
I. hajný	J. Gerža
II. hajný	A. Svoboda
Vojín Franta	M. Wasserbauer
Hlasy ptáků	J. Karas
	O. Pokorný

Divadelní studio UP závody Třebíč

Divadelní studio vzniklo v roce 1945, kdy navázalo na slavnou tradici Sokolské scény. Zakladatelé souboru: Jan Charvát, Míla Kosíková, Jaroslav Svoboda a Josef Gerža, začli pracovat s mladými nadšenými herci. Jeho první divadla byly pohádky. První celovečerní představení bylo v roce 1948 uvedením hry od Lope de Vegy: Vzbouření na vsi. Po úspěšném uvedení jmenované hry věnoval se soubor již těžším a klasickým hrám. Od roku 1945 sehrál celkem 48 divadelních her a tyto hry měly 376 představení a zhlédlo je přibližně na 200.000 návštěvníků. Reprisy her se opakovaly 5—11×. Za největší a nejúspěšnější inscenace našeho souboru uvádíme: Sen noci svatojánské — Začínáme žít — Romeo a Julie — Dívka s bílými vlasy — Večer tříkrálový — Mladá garda — Strakonický dudák — Lesní panna — Othello — Bouře (Ostrovskij) — Balada z hadrů — Bílá nemoc.

V souboru pracuje na 60 členů. Nestává se, že představitelé hlavních rolí jedné hry opět hrají hlavní role v následující hře. Tímto se dává velká příležitost mladým talentům. Členové souboru jsou manuální pracovníci, techničtí i administrativní zaměstnanci, i studující. Od roku 1948

vyšlo z našeho souboru již mnoho profesionálních herců, kteří přemoženi láskou k divadlu, vystudovali dramatickou konservatoř a dnes jsou členy různých profesionálních divadel.

Soubor má zvolenou čtyřčlennou dramaturgickou radu, která provádí výběr her na jednotlivé sezóny a s režisérem obsazuje hry. Veškeré dekorace scén provádí soubor podle originálních návrhů scén — většinou od Luboše Vidláka — výtvarníka Armádního divadla v Praze. Tyto práce provádějí členové, kteří zároveň hrají ve hře.

Zkušební doba na jednotlivé hry jest od první zkoušky denně, nejméně 2 hodiny. Režisér vyhotoví rozvrh zkoušek na celý týden dopředu. Rozvrhy jsou rozdány účinkujícím. Poslední týdny před premiérou jsou zkoušky rozšířeny až na 5 hodin denně. Každá se zkouší přibližně 8—10 neděl. Ročně jsou sehrány 4 hry.

V roce 1953 se soubor poprvé zúčastnil soutěže LUT. Vyhrál okresní kolo, další kolo soutěže se nekonalo. V roce 1954 vyhrál soubor již krajské kolo a další kolo se opět nekonalo. V roce 1955 vyhrál soubor okresní kolo a do krajského kola nezasáhl připraven, protože časově nestihl termín soutěžního představení. V roce 1955 se zúčastnil Tylovy Kutné Hory. V letošním roce byl soubor zařazen do skupiny C a v soutěži LUT postoupil — zúčastniv se všech soutěží — do letošního Jiráskova Hronova. Na jaře letošního roku se opět zúčastnil Tylovy Kutné Hory.

Soubor si je plně vědom své odpovědné práce a pracuje nadšeně s uměleckým zánikem a jistě při výchově socialistického člověka plní svůj úkol. Na Jiráskův Hronov jede připraven, aby svědomitě reprezentoval v soutěži, která jest vyvrcholením ochotnické práce u nás.

ZDENĚK NEJEDLÝ: „...divadlo v nejlepších svých dobách vždy bylo a mělo by i dnes býti výchovným ústavem, školou pro dospělé, vychovávající je ne školským poučováním, ale předváděním skutečného života a jeho zásadních otázek. Chceme-li tedy dnes vychovávat pro novou společnost nového člověka, může nám v tom divadlo vykonati služby neocenitelné“. (Dělnické divadlo r. 1920).

Úterý 14. srpna v 15,30 hodin a ve 20 hodin

Patronát: ZV odb. svazu zaměstnanců v hornictví
dolu Zd. Nejedlý, Malé Svatoňovice

HORNICKÉ DIVADLO RADNICKA ZK RUD

Henrik Ibsen:

NORA

Drama o třech dějstvích.

Režie: Jan Keller - Režijní spolupráce: Jindřich Nový - Scéna: MrPh Jindř.
Nový a Václav Vajnar - Osvětlení: Miroslav Čermák - Inspicie: Miloslav
Smeták - Scénická hudba: Václav Vajnar.

Osoby a obsazení:

Helmer, advokát	Rudolf Šimice
Nora, jeho žena	Zdena Vaňkátová
Doktor Rank	František Štěpánek
Paní Lindová	Anna Aubrechtová
Advokát Krogstad	Oldřich Kodet
Ivar Helmer	Jiří Kolda ml.
Bob Helmer	Jan Keller ml.
Anna-Marie, chůva	Marie Karásková
Služebná u Helmerových	Marie Kodetová
Posluha	Karel Kolda

Děje se v bytě Helmerově.

Poznámka k naší inscenaci Ibsenovy Nory

Známa pokrokovost Ibsenova, jehož 50. výročí úmrtí tímto představením vzpomínáme, postavila před diváka manželku a matku, již společnost minulých generací odevzdávala do rukou muže jako loutku ke hraní. K závěru hry neopouští Nora jenom dům loutek a svého manžela, ale rozchází se především se společností, v níž byla nucena žít.

Jan Keller: O TOM, CO PŘEDCHÁZELO,

dnes teprve čtyřletému Hornickému divadlu Radnicka, možno nejstručněji říci asi toto:

Historie malého městečka v brdské pahorkatině zaznamenává prvé české divadelní představení v roce 1801. O něco později — za působení probuzeneckého básníka J. A. Puchmajera v Radnicích, několik představení k rozmanitým příležitostem, připomíná spíše na činnost padolského Kaliny z Jiráskovy hrnovské kroniky a nelze ji ztotožňovat se založením ochotnického spolku. K tomu došlo až po roce 1848, kdy revoluční závan pražských barikád zasáhl až do brdských lesů. Pak teprve, jak píše první kronikář spolku, „zaražen několika oudy Spolek divadelních ochotníků přes velký odpor místních notáblů a samého hejtmána“. A tento spolek pak hraje pravidelně, každoročně, jak o tom svědčí zachovaná návštěví divadelních her. (Od let šedesátých jsou v archivu všechna). Ke cti předchůdců Hornického divadla Radnicka dlužno zaznamenat, že se snažili vždy poučit od svých dobrých profesionálních spolubojovníků za dobré české divadlo. O tom svědčí nejen pohostinská vystoupení známých herců (na př. Jindřicha Mošny), ale i divadelní školení, z nichž jedno vedl sám plzeňský Vendelin Budil. O jeho průbojnosti svědčí i několik premiér dramatických prací Petra Fingala.

V roce 1952 zapojili se členové Spolku divadelních ochotníků v Radnicích do závodního klubu ROH Radnických dolů, v jehož hornickém domě se hraje ochotnické divadlo nepřetržitě již osmdesát let.

Středa 15. srpna v 15,30 hodin a ve 20 hodin

Patronát: **OS ministerstva pracovních sil**
a Odborné učiliště SPZ 01 v Náchodě

OBLASTNÍ DRAMATICKÝ SOUBOR PRACOVNÍCH ZÁLOH, PRAHA

Viktor Rozov:

ŠŤASTNOU CESTU

Komedie o 4 jednáních (5 obrazech).

Režie: Mikeš František - Scéna: Tichý Zd.

Osoby a obsazení:

Petr Ivanovič Averin	Jaroslav Polívka
Anastasija Jefremovna, jeho žena	Anděla Bodláková
Arkadij	Josef Jiráček
Andrej	Vlasta Dušek
Alexej	Jiří Pacák
Galja	Věra Lukasová
Vadim	Zdeněk Tichý
Káťa	Eliška Rytinová
Afanasij	Vladimír Hrabánek
Máša	Věra Polívková

Životopis oblastního dramatického souboru PZ Praha

Soubor byl založen v srpnu roku 1954 iniciativou pracovníků kulturně výchovného oddělení OS MPS Praha.

Jako první hru soubor nastudoval dramatisaci (M. Stehlíka) Makarenkovy pedagogické Poemy „Začínáme žít“. Touto inscenací se soubor probojoval v loňské celostátní soutěži v kategorii začínajících souborů na XXV. Jiráskův Hronov. Inscenace Začínáme žít byla odměněna I. cenou v kategorii začínajících souborů. Tuto hru soubor 17krát reprisoval v učilištích SPZ, JZD a pod.

Dále soubor nastudoval pásmo složené z různých výstupů, hlavně z Lacinova „Čtení o psaní“. S tímto pásmem soubor vystoupil 10krát, také ve vojenském výcvikovém táboře.

V podzimní sezóně sehrál dětskou úpravu Kvapilovy „Princezny Pamelišky“.

Pro celostátní soutěž LUT PZ si vybral hru Viktora Rozova „Šťastnou cestu“.

Tato lyrická komedie se zabývá jedním z nejvážnějších problémů mladých lidí. Kam po ukončení školy, jakou si zvolit životní dráhu? Mnoho mladých lidí se každý rok rozhoduje a hledá svůj životní cíl. Chtěli bychom svou inscenací všem těm, kteří svůj pevný bod ještě nenalezli, v jejich hledání pomoci a popřát jim „šťastnou cestu“. Protože průměrný věk našeho souboru je 18 let, je pochopitelně myšlenka hry velmi aktuální i uvnitř souboru.

Šťastnou cestu jsme hráli zatím 6krát a vítězně jsme prošli oblastním i celostátním kolem soutěže LUT PZ. Hra měla do dnešního dne 42 zkoušek, to je přibližně 130 nácvikových hodin.

V současné době soubor připravuje satirické pásmo, které uvede koncem září.

Soubor se snaží plnit i jeden z hlavních úkolů souborů LUT, to je uvádění současných novinek. V dubnu uvedl jako československou premiéru, hru Jana Martince, Mistr houslař, pojednávající o životě mladých pohraničnicků.

Soubor je složen převážně z absolventů SPZ a má nyní 20 členů.

K. S. STANISLAVSKIJ: „Mladí herci, bojte se svých ctitelek! Učte se včas od prvních kroků poslouchat, chápat a milovat krutou pravdu o sobě! A znejte ty, kdo vám ji mohou říci! Právě s takovými lidmi mluvíte víc o umění!“

Čtvrtek 16. srpna v 15,30 hodin a ve 20 hodin

Patronát: KVOS zaměstnanců v průmyslu potravinářském
a ZV Průmyslu mléčné výživy, Opočno

DS ZK - ROH POTRAVINÁŘ, TREBIŠOV

L. Smrčok:

PUKNUTÝ MLIEČNIK

Satirická komédia o troch dejstvách.

Réžia: Peter Kavečanský - Scéna: Július Suchóža - Asistent: Michal Sokol - Osvetlenie: Pavol Zbojovský II - Inšpicient: Ján Ďurišín - Šepká: Ďurišinová Alžběta.

Osoby a obsadenie:

Gunár, predseda JRD	Peter Kavečanský
Gunárka, jeho žena	Anna Jamborová
Elena, ich dcéra	Mária Berincová
Straka, vedúci živočíšnej výroby	František Madzín
Straková, jeho žena	Milada Čičatková
Drozd, predseda MNV	Jozef Mihalko
Sial, agronóm	Pavol Zbojovský
Sialka, jeho žena	Margita Orendášová
Pal'o Datel	Michal Sokol
Datel'ka, jeho matka	Anna Berincová
Baran, družstevník	Pavol Baňacký
Slimák, družstevník	Michal Halapín

Družstevníci a družstevníčky: Soták Ján, Beť Juraj, Vysokai Dezider, Kostrub Andrej, Jambor Jozef, Ščerbák Ján, Beťová Anna, Mihalková Mária, Typrovičová Anna, Lobová Anna, Feriková Božena, Geciková Marta, Sokolová Magda, Maliňák Imrich, Maliňáková Mária, Jurkovič Ján, Jurkovičová Marta, Ferik Michal.

Prestávka po prvom dejstve.

Závodný klub Potravinár v Trebišove

Divadelný súbor ZK Potravinár v Trebišove vznikol po víťaznom februári. Podmienky pre vyvíjanie činnosti boli nepriaznivé. Nebolo súčasťou divadelnej miestnosti, ani javiska. Nadšení členovia súboru, za pomoci podniku, v brigádach upravili miestnosť, ktorá za kapitalistického systému slúžila „vybranej spoločnosti“. Postavili si javisko a za finančnej podpory Ústredného výboru svazu ROH vybavili ho potrebným zariadením. Za necelých osem rokov krúžok našťudoval okrem krátkych javiskových foriem vyše 20 celovečerných divadelných hier, s ktorými uskutočnil cez 200 predstavení. Systematickou a plánovanou činnosťou vypracoval sa medzi popredné ochotnícke súbory na Slovensku.

Okrem celovečerných divadelných hier členovia divadelného súboru inscenovali nespočetne rôzne pásma a krátke javiskové formy, z vlastnej tvorby na pomoc zabezpečovaniu základnej suroviny pre podnik. Vystúpenia súboru mali a majú veľký podiel na plnení výrobných úloh podniku. Pomocou súboru podarilo sa zvýšiť výkup mlieka v súkromnom sektore pre závod nad 100%. Takisto rôzne agitky a kultúrne vystúpenia súboru majú veľký podiel na 100% zakontrahovaní a oseve cukrovej repy, najmä u jednotlivých hospodáriacich roľníkov.

Divadelný súbor veľmi citlivo a účinne reaguje na všetky problémy podniku a pomáha pri odstraňovaní nedostatkov, ktoré brzdia plneniu plánu. Členovia súboru účinne pomáhajú dedinským súborom, a to tým spôsobom, že vyspelejší členovia majú patronát nad jednotlivými dedinskými ochotníckymi krúžkami.

Okrem toho divadelný súbor mobilizuje v celoslovenskom meradle súbory ZK potravinárskeho sektoru.

MAXIM GORKIJ: „Na dně“: „Chápeš to? To je — nádherné... V tom je všechno — začátek i konec... Všechno je v člověku, všechno pro člověka! Je jenom člověk, všechno ostatní — je dílo jeho rukou a jeho mozku! Člověk! To je — velkolepé! To zní — hrdě! Člověk! Je třeba vážít si člověka! Nelitovat ho... neponižovat ho lítostí..., ale vážít si ho! Přijíme na zdraví člověka, Barone!“ (Satin).

Závodný klub Potravínár, v Trebišově.

Pátek 17. srpna v 15,30 hodin a ve 20 hodin

Patronát: **Dům armády v Hradci Králové a Jaroměř**

ZÁV. KLUB JUTA, DIVADELNÍ ODBOR VROHLICKÝ V JAROMĚŘI

Milan Jariš, laureát státní ceny:

INTELGENTI

Drama z lékařského prostředí o pěti jednáních.

Režie: Jindra Wagenknecht - Scénická výprava: Mirko Fendrych a Karel Prskavec - Napověda: Jaroslav Bolech.

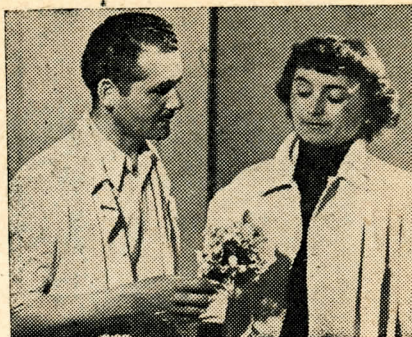
Osoby a obsazení:

Prof. Martínek, vedoucí léč. ústavu	J. Tonar
Kalistova Zdena, mladá lékařka	J. Bernardov
Kalista Jiří, její muž	A. Větvicka
Kabeš František, lékař neurolog	J. Pavlus
Vávra Antonín, chirurg	V. Poláček
Šrůtková Helena, internistka	V. Relichová
Vitišek Viktor, narkotisér	V. Štychauer
Marie, vrchní sestra	E. Mikešová
Hana, sestra ošetřovatelka	H. Poláčková
Sehnout Karel, pacient, poslední bohém	J. Wagenknecht
Nemasta, } pacienti	K. Jambora
Šebelík }	S. Relich
Děda	V. Čermák
1. uklízečka	V. Červinková
2. uklízečka	M. Mikšová
Zřízenec	J. Kalfus
Muž SNB	J. Pavlista

Sestry, lékaři.

Děje se v průběhu čtyřiačtyřiceti hodin v současné době.

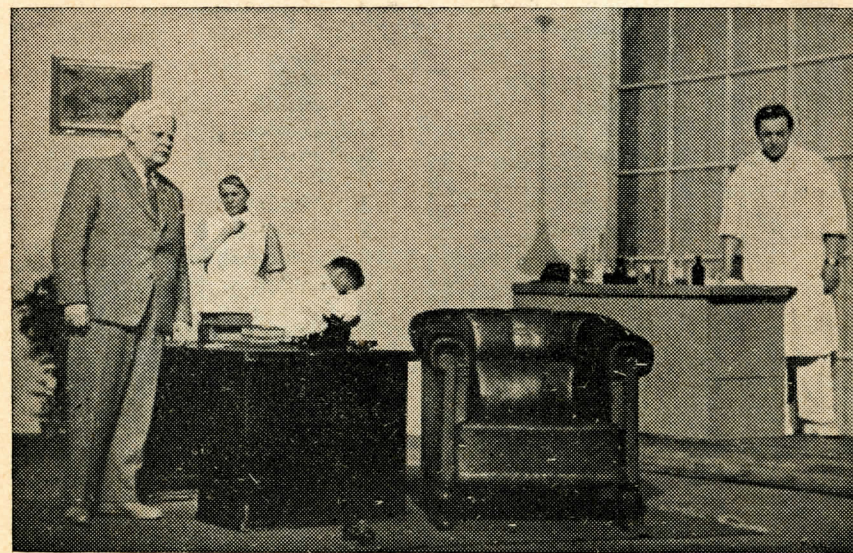
Divadelní odbor »Vrchlický« ZK JUTA n. p. v Jaroměři

Zásluhou několika prostých, nadšených vyznavačů myšlenky Tylovy, vstoupil dne 6. října 1819 divadelní odbor „Vrchlický“ v Jaroměři v činnost pod jménem „Jednota divadelních ochotníků v Jaroměři“. — Dne 18. listopadu 1889 dostalo se Jednotě vzácného povolení od velkého našeho básníka Jaroslava Vrchlického, že smí používat jeho jméno, jako „Jednota divadelních ochotníků Vrchlický“. Roku 1890 stává se „Vrchlický“ členem Ústřední matice divadelní v Praze a 14. října 1902, kdy byla v Jaroměři postavena sokolovna a „Vrchlický“ vybavil z vlastních prostředků jeviště, stal se prvním dramatickým odborem Sokola. Od té doby se jeho činnost úspěšně vyvíjela i přes neblahé útrapy válečné a po revoluci, v r. 1953 začlenil se do Závodního klubu Juta, n. p. v Jaroměři, kde úzce spolupracuje s pěveckým odborem ZK a s kroužkem tanečním. V divadelním odboru ZK Juta jsou zapojeni z převážné většiny dělníci, zaměstnanci zdejších průmyslových závodů, úředníci, učitelé, ženy z domácnosti a ve svém kruhu má divadelní odbor i takové členy, kteří po více než 50 let zůstávají věrní ochotnické práci. Divadelní odbor „Vrchlický“ pořádá představení téměř každý měsíc a zájezdové činnosti na venkov přikládá rovněž veliký význam, neboť každou divadelní sezónu uskutečňuje několik zájezdů na venkov. Od r. 1931 bylo jich uspořádáno celkem 74. Byly utvořeny i kulturní úderky, které z pověření ÚVOS účinkují v rekreačních střediscích. Účast divadelního odboru na různých oslavách je každoroční, neboť výběrem svých her stará se o to, aby plně odpovídal požadavkům dnešní doby a začlenil se vždy do rámce všech oslav a každé kulturní činnosti.

Co lásky, nadšení a obětavé práce bylo věnováno za celý ten čas myšlence Tylově a myšlence celého národa, potvrzuje několik čísel, podle stávajících záznamů od r. 1931, když od té doby bylo sehráno 371 her, v 911 provedeníh kromě her dětských, jichž bylo 65 v 81 provedeníh.

V rámci oslav 120 let českého divadla v Jaroměři byl uspořádán v r. 1939 I. divadelní festival a tyto t. zv. divadelní týdny byly pak pořádány s přestávkou v době válečné, v r. 1940. Dále 1945, 1946, 1947, 1948 a poslední VII. divadelní týden byl uspořádán k oslavě 130 let českého divadla v Jaroměři v r. 1949 pod záštitou ONV, MNO a ORO. V těchto divadelních týdnech měřilo své síly na jaroměřském jevišti 60 ochotnických souborů z celého kraje.

Závěr z Jarišových Inteligentů. Soubor ZK Juta Jaroměř.

Sobota 18. srpna v 15,30 hodin a ve 20 hodin

Patronát: **KVOS zaměstnanců výkup. a spotřebních družstev
a ZV OSSD Hronov - Velké Poříčí**

DĚLNICKÉ DIVADLO ZK KS V KRÁLOVĚ POLI

uvádí brněnskou premiéru
k oslavě 50 let Dělnického divadla v Králově Poli

A. Zápotocký - J. Nezval:

VSTANOU NOVÍ BOJOVNÍCI

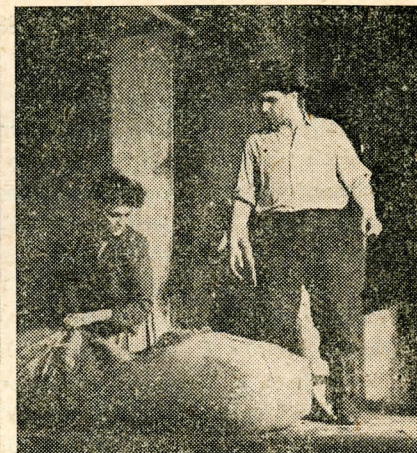
Šestiobrazová hra o budoucnosti.

Režie: J. Veselý - Scéna: A. Zeman a F. Opatřil - Světla: M. Bušina -
Instruktoři souboru: Jaroslav Nezval, spisovatel, Miloš Tomek, laureát
státní ceny - Text sleduje: Š. Hlavačková.

Osoby a obsazení:

Ladislav Budečský	B. Gritz
Barbora, jeho žena	O. Veselá
Toník, jejich syn	J. Veselý ml.
Mach, redaktor	J. Kacr
Vosmík, zedník	M. Bušina
Lánský, švec	V. Habal
Sláma	F. Návrat
	J. Bohdálék
Kolář	L. Lakomý
	K. Matura
Kodeš	J. Kolbaba
Kodešová	E. Plháková
Heinlová	J. Dostálková
Hanka	M. Kledusová
Máňa	V. Paseková
Pepík	P. Hlaváč
Kolmistr	A. Skoupý
Babka	M. Gaidlová
Správce Mayer	E. Müller
Valdek, starosta obce	K. Válek
Šouša, sedlák	J. Humpola
Šefl, četník	B. Zich

Dále hrají děti, obyvatelé ratejny a Zákolan.
Děj se odehrává v Zákolanech a na Kladensku.

Stručný přehled činnosti Dělnického divadla

V roce 1906 vznikl v předměstí Brna, v Králově Poli, jeden z prvních ochotnických souborů v Králově Poli, spolek „Jednota divadelních ochotníků českých“, který se stal základem dnešního Dělnického divadla ZK ROH Královopolské strojírný.

Jeho převážná část členstva se rekrutovala z řad dělníků, kteří byli úzce spjati s dělnickým hnutím v Králově Poli. Proto jejich činnost byla zaměřena k repertoiru, který jim byl nejbližší. Byly hrány hry jako Stávka, Člověk Bestie, Drama čtyř chudých stěn, Návrat, Dcery práce a jiné.

Tato vyhraněnost dramaturgických plánů byla dodržována po celou dobu činnosti, a to jak před první i druhou světovou válkou, tak také i po roce 1945. Uplynulé období desíti let v lidově demokratické republice je zaznamenáno vyvrcholením činnosti Dělnického divadla, které v tomto roce oslavilo padesátileté výročí svého trvání a bylo poctěno čestným uznáním ministra kultury a rady Městského národního výboru v Brně.

Uplynulé období zaznamenalo bohatý růst v umělecké činnosti souboru i jeho dramaturgických plánů. Byly hrány zejména: Život volá, Ruští lidé, Setkání na Labi, Hluboké kořeny, Fidlovačka, Strakonický dudák, Rozum do hrsti, Vojnarka, Maryša a jiné, které udávaly směr další práci souboru. K dalšímu rozmachu dochází v roce 1951, kdy soubor vstupuje na půdu závodního klubu Královopolské strojírný a předchází tak výzvě,

pronesené ministrem kultury na soběslavské konferenci divadelních pracovníků.

Soubor se pravidelně zúčastňuje všech soutěží LUT a nejednou byl vítězem krajského kola v Brněnském kraji. Proto také byl účastníkem tradičních přehlídek v Hronově, a to v roce 1951 se hrou Vojtěcha Cacha „Duchcovský viadukt“ a v roce 1954 se hrou Jana Drdy „Hrátky s čertem“. V rámci oslav 70 let českého divadla v Brně sebral na scéně Státního divadla v Brně hru sovětského autora Lavreněva „Přelom“, která také byla vítěznou hrou krajského kola LUT v roce 1954. V této době jsou hrány hry jako Ohně na horách — Život začíná znova — Sláva — Vojnarka — Boleslav I — Gelo Sebechlebský — Kalinový háj — Naši furianti — Kudy kam, a jiné, které vedou soubor k dalšímu uměleckému růstu.

V celé činnosti není zapomínáno také na hry pro mládež a na zájezdovou činnost, zejména na vesnici. Během minulých let bylo uskutečněno mnoho zájezdů do těch vesnic, kde dobře hospodařila JZD.

V souboru pracuje převážná část dělníků, kteří po celodenní práci připravují nejen zábavu, ale i poučení pro své obecnstvo.

Na celostátní přehlídce v Hronově chceme změřit své umělecké síly s ostatními soubory lidové umělecké tvořivosti, kterým upřímně přejeme plného úspěchu a ochotnické „zlomte vaz“.

Výbor Dělnického divadla
ZK ROH Královopolské strojírny,
Královo Pole.

JAN NERUDA: „Bezúhonnost slova je první podmínkou pro herce“.

Neděle 19. srpna v 15,30 hodin a ve 20 hodin

Patronát: KVOS zaměstnanců v průmyslu výkupu
a ZV Východočeských mlýnů, Předměřice n. Lab.

HANÁCKÁ SCÉNA V KOJETÍNĚ
divadelní soubor RK Severomoravských mlýnů v Kojetíně

Maxim Gorkij:

DĚTI SLUNCE

Hra o 4. jednáních.

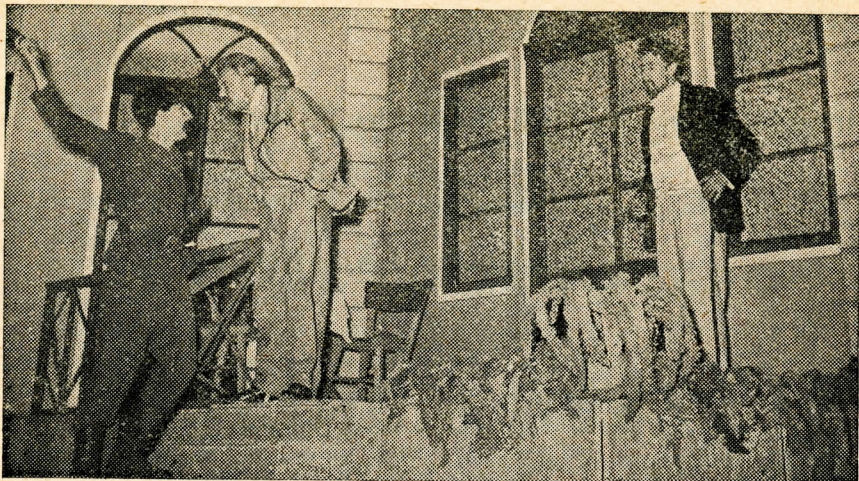
Režie: František Hájek - Výprava: Miroslav Hrubý.

Pavel Fjodorovič Protasov
Líza, jeho sestra
Jelena Nikolajevna, jeho žena
Dimitrij Sergejevič Vagin
Boris Nikolajevič Čepurný
Melanie, jeho sestra
Nazar Avdějevič
Míša, jeho syn

Jegor, zámečník
Avdotja, jeho žena
Jakov Trošin
Antonovna, chůva
Fíma, služebná
Luša, služebná
Roman
Doktor

František Hájek
Marie Oulehlová
Věra Kafková
Vladimír Novotný
Zdeněk Chyba
Irena Flidrová
Leo Horák
Hynek Paták
Luděk Vašíček
Oto Truneček
Božena Novotná
Josef Oulehla
Marie Novotná
Ludmila Zamykalová
Vlasta Chovancová
Inocenc Vosáhlo
Jaroslav Zítka

Dále hrají: Marie Hájková, Věra Hodová, Marta Hrubá, Eva Chybová, Ludmila Malčíková, Marie Vozková, Karel Březina, Jan Flidr ml., Jan Flidr st., Zdeněk Hájek, Jan Hejtman, František Kafka, Petr Kafka, Jarolím Novotný, Jan Rynda, dr. Otakar Řihošek.

Záběr z Gorkého Děti slunce. Na snímku zleva: Zámečník Jegor (O. Truneček), Čepurný (Z. Chyba) a Vagin (Vl. Novotný).

Hanácká scéna Kojetín, divadelní soubor RK ZV ROH Severomoravských mlýnů, závod Kojetín

Letos je tomu právě 10 let od doby vzniku divadelního souboru Hanácká scéna Kojetín. Tehdy, na podzim 1946, se sloučily divadelní spolek „Bratrství“ a dram. odbor Sokola v Kojetíně v jeden celek — Hanáckou scénu. Kádr souboru zůstal po celé první desítiletí pohromadě a spolu s novými členy soustavně pracoval na zvyšování své umělecké úrovně. Od počátečních studijních besed, spojených s recitacemi, četbou klasických dramatických děl, technickou přípravou, přes estrádní vystoupení a první zájezdová představení, přišel soubor k pravidelné formě jak zkoušek, tak vlastních představení. Dnes je soubor kolektivem dobrovolných pracovníků, kteří téměř veškerý svůj volný čas věnují divadlu. Umělecká a organizační rada souboru sestavuje nejen repertoár na celý rok a provádí podle potřeb operativně změny a doplnění, ale sestavuje na každý měsíc jednak plán zkoušek a plán představení. Je samozřejmostí, že členové souboru hlásí radě dopředu dovolené, aby chod souboru nebyl přerušen ani v létě a aby se dovolená dala koordinovat s prací

souboru. Dobrovolná kázeň členstva je první podmínkou úspěšné práce souboru a je v Hanácké scéně samozřejmostí.

Bohatý je výčet her až dosud sehraných. Velký je i počet představení. A až neuvěřitelný je počet zkoušek dosud provedených. Soubor hraje převážně na vesnicích. Jen zlomek představení je hrán na domácím jevišti. Vždyť od roku 1950, od kdy jsou k dispozici přesné záznamy, z 380 představení před 81.324 diváky jich bylo jen 32 v Kojetíně a všechna ostatní na obcích jak domácího, tak sousedních okresů, či na brigádách v pohraničí, ať již na Moravě či v Čechách.

Radostným vyvrcholením práce je právě letošní jubilejní rok. Po studijním zájezdu do Sovětského svazu, který soubor uskutečnil vlastním nákladem na podzim loňského roku s výpravou Čedoku, přišla soutěž LUT 1956 a vítězství v kraji Olomouc. Vystoupení na Národní přehlídce v Přerově přineslo souboru úspěch. Ovšem, tyto úspěchy jsou zrovna tak vysoce radostné jako vysoce zavazující. Soubor proto provádí opatření jak k udržení dosavadní úrovně, tak k jejímu dalšímu zvýšení. Většina jeho členů sleduje proto pečlivě průběh celého letošního Jiráskova Hronova, zúčastňuje se školení, seminářů a diskusí a chce si odnést z této naší vysoké školy ochotnického divadla co nejvíce poznatků a zkušeností. Kromě toho rozpracovává soubor návrh všemu ochotnictvu k prohloubení styků s divadelními ochotníky ostatních zemí, od jehož uskutečnění si slibuje další růst našeho ochotnického divadla.

Přijíždí-li dnes náš soubor do Hronova, pak sice jako radostí plný vítěz své oblasti, ale především jako pozorný a skromný žák, toužící po dalších poznatcích ostatních soudružských souborů a všech pracovníků našeho divadla.

MAXIM GORKIJ: „Štěstí začíná nenávistí ke všemu co kazí a mrzačí člověka“.

Pondělí 20. srpna v 15,30 hodin a ve 20 hodin

Patronát: **KVOS** zaměstnanců ve strojírenství
a **ZV n. p. TOS, Hronov**

DIVADELNÍ SOUBOR ZK VAGONKA-TATRA, PRAHA-SMÍCHOV

Zdzislaw Skowronski - Józef Słotwinski:

SVÁTEK PANA ŘEDITELE

Veselohra o třech jednáních - Přeložil Jaroslav Langer.

Režie: Václav Kudrna - Asistent režie: Jan Šott - Výtvarník Vlast. Lepší.

Leon Puchalski, ředitel továrny
na gramofonové desky

Marie Puchalska, jeho žena

Magda, jejich dcera

Poldík, ředitelův synovec

Ondřej Rachwal, tovární inženýr

Hipolit Dobek, přednosta odboru

Zuzanka, ředitelova sekretárka

Lubowiecki

Karwowska

Úřednice

Wienckowski

Generální ředitel

Dembicki, vrchní inspektor

Kalita, inspektor

Ladislav Socha

VI. Švarcová

Ludmila Dědinová
Zdena Rosolová

Jan Šott

Václav Kudrna

Jaroslav Švagr

Jarmila Hradilová

Josef Brůža

Milada Hloušková

Zdena Rosolová
Ludmila Dědinová

Antonín Hájek

Vlastimil Lepší

Jaroslav Šídlo

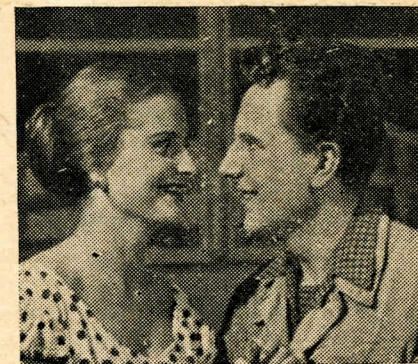
Dušan Zakopal

Úředníci, úřednice.

Děje se v současné době v polském okresním městě.

Hlavní přestávka po druhém jednání.

Divadelní soubor ZK Vagonka Tatra Praha-Smíchov

Divadelní soubor ZK Vagonka Tatra, Praha-Smíchov vznikl začleněním ochotnického spolku „Lidová scéna“ do nově utvořeného závodního klubu Tatra. Po reorganizaci a doplnění pracuje v dnešní podobě od roku 1952.

První inscenací obrozeného souboru byla Jiráskova alegorická hra „Pan Johanes“, která dosáhla 23 repris a byla uvedena na IV. Jiráskově Královéhradeckém jaru a Divadelním červenci v Lysé n. Lab.

Premiéru Tylovy „Lesní panny“ navštívil akademik Zdeněk Nejedlý. V pamětní knize i v přátelské besedě se souborem promluvil o aktuálnosti klasických a zvláště Tylových her pro dnešek a milými slovy ocenil snazivou práci Tatrováků.

Hrou španělského klasika Lope de Vegy „Fuente Ovejuna“ umístil se soubor v krajské soutěži LUT v roce 1954 na druhém místě a zúčastnil se jí přehlídky souborů na XXIV. Jiráskově Hronovu a Divadelního července v Lysé n. Lab. Tato inscenace zvítězila na brněnské celostátní soutěži LUT Svazu zaměstnanců ve strojírenství.

Do krajského kola soutěže LUT 1955 postoupil soubor Goldoniho hrou „Sluha dvou pánů“, která během roku docílila 16 repris.

Jiráskova „Lucerna“, uvedená pak v krajském kole, zvítězila při přehlídce na Divadelním červenci 1955 v Lysé n. Lab. a zůstává i nadále v kmenovém repertoáru souboru.

Pro děti ze Smíchova a patronátních JZD byla Jiřím Benešem napsána a souborem desetkrát sehraána „Pohádka o Honzovi a Zlatovlásce“.

V letošním roce nastudoval soubor Moliérova „Tartuffa“ a současnou polskou satirickou hru Skowronského a Słotwinskiho „Svátek pana ředitele“, kterou zvítězil v krajské soutěži LUT 1956 i na Národní přehlídce v Kutné Hoře. Největší vítězství slavila však tato hra ve vlastním závodě — Vagonce Tatra, kde její útočná satira slavila úspěchy zcela mimořádné.

29. července 1956 uctil soubor na Divadelním červenci v Lysé n. Lab. stoleté výročí smrti J. K. Tyla premiérou jeho sociální hrou „Kutnohorští havíři“.

Kromě divadelních představení, kterých soubor sehraje průměrně 35 až 40 ročně, nezapomíná ani na malé jevištní formy, začleněné do celovečerních estrád, vystupuje na pracovištích a s úspěchem účinkuje ve spolupráci s loutkáři v programech pro děti.

Členové souboru zúčastnili se přednesem, recitacemi, scénkami a maňáskovým divadlem předvolební agitace i schůzí a oslav v závodě.

Tak na příklad při předání posledního vagonu důležité zakázky pro Turecko a při návštěvě maďarských vagonářů uspořádal soubor na pracovišti v montážní hale továrny, estrádu.

V zimě a brzy na jaře navštěvuje soubor patronátní JZD na dobříšském okrese, kde hraje pro děti i pro dospělé.

Odborné školení souboru je plánovitě připravováno. V minulém roce probíhal kurs líčení za vedení s. Rudolfa Kurela, letos kurs hlasové výchovy, který řídil s. L. Halada, profesor AMU.

Také repertoár je dlouhodobě vypracován a zaměřen na seznámení souboru s nejrůznějšími typy dramatické literatury, takže se stává součástí školení.

Vedení i jednotliví členové souboru udržují přátelské styky se soubory v Praze i na venkově a pomáhají příkladem, radou i prakticky, sdělováním poznatků z vlastní práce, půjčováním kulis a pod.

V souboru pracují zaměstnanci Vagonky Tatra, kteří s pracovníky ostatních smíchovských závodů Křižík, Svoboda, Orbis a j. tvoří dobrý, přátelský kolektiv.

Letos vystoupí soubor ZK Vagonky Tatra, Praha-Smíchov na prknech hronovského Jiráskova divadla po druhé. Věříme, že zkušenosti, získané na XXVI. Jiráskově Hronovu budou souboru pomoci i posilou na cestě za dobrým, živým, lidovým divadlem.

Úterý 21. srpna v 15,30 hodin a ve 20 hodin

Patronát: **KVOS** zaměstnanců státního obchodu
a ředitelství Restaurací a jídelen v Náchodě

DIVADELNÍ ODBOR ZK VÍTKOVICKÝCH ŽELEZÁREN
KL. GOTTWALDA, n. p. - VÍTKOVICE

Miloslav Stehlík, laureát státní ceny:

SELSKÁ LÁSKA

Režie a návrh scény: Fr. Arleth - Asistent režie: Rud. Holomek - Provedení scény: Karel Pytel s kolektivem - Světla: Mil. Němčík - Inspicient:

Hel. Vilhelm - Masky: Rud. Karda - Napověda: Vl. Pytlová.

Osoby a obsazení:

Sedlák Douděra	Jindřich Michl
Baruška, jeho žena	Vlasta Holomková
Milena, jejich dcera	Jana Tomanová
Anička, schovanka	Věra Jahnelová
Strýček Jakub	Adolf Kaštovský
Mlynář Hybeš	Čeněk Halška
František Novotný	Miroslav Etlzer
Baron	Leoš Urbánek
Kapitán	Adolf Král
Jan Synek, člen SNB	Břetislav Černý

Hlavní přestávka po druhém jednání.

Několik slov o souboru

Vítkovický divadelní odbor ZK ROH po loňské účasti na XXV. Jiráskově Hronovu se Stehlíkovou hrou „Nositelé řádu“ není hronovské divadelní veřejnosti neznámý.

Lidovost a pokrokovost, které byly položeny do vínku jako nejaktuálnější zásady odborářského ochotnického umění při založení divadelního odboru ZK ROH VŽKG, n. p., plní kolektiv v největší míře. Ukázkou toho je poslední uplynulé desetiletí.

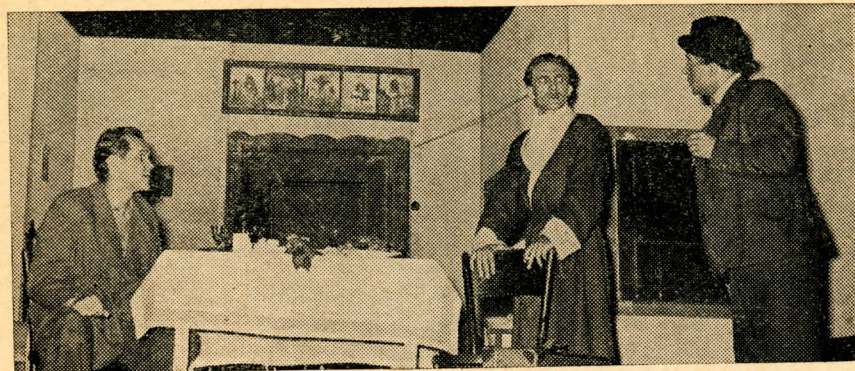
Uplynulý rok 1955 byl pro vítkovický divadelní odbor nejbohatším rokem plodné práce a činnosti. Vedle svých 47 představení, která byla pilně a svědomitě studována a inscenována, řadí se úspěšné absolvování všech etap soutěže LUT. Poctivá práce přinesla divadelnímu odboru ZK ROH VŽKG nejvyšší a nejčestnější ochotnické a divadelní uznání vůbec — za inscenaci Stehlíkovy hry „Nositelé řádu“ vítězství v jubilejním XXV. Jiráskově Hronově.

Vítkovičtí ochotníci se snaží plnit všechny soutěžní, ale i mimosoutěžní zásady dnešních ochotnických souborů. Do prvního kola soutěže LUT 1956 nastudoval Solodarovu hru „V šeríkovém sadě“. V krajské přehlídce zařadil se hrou J. K. Tyla „Krvavé křtiny“. Hra byla uvedena k uctění památky našeho národního klasika ke 100letému výročí jeho úmrtí. Na Národní přehlídce předvedl vítkovický soubor třetí premiéru své hry „Selskou lásku“.

Hutníci vítkovických závodů projevují velkou radost z toho, že hra, která byla vloni věnována v Hronově soudr. Stehlíkem, vydobyla si čestného místa — účast na XXVI. Jiráskově Hronově.

Kolektiv divadelního souboru ve své obětavé práci nedopustí, aby byly zapuštěny staré spolkařské tradice. Naopak, plnou vahou plní odborářský život divadelního odboru a smysl každé nastudované hry, aby dosáhly co největší počet repris, zejména ty hry, které pomáhají svou tematikou obohacovat život nás všech, pomáhají v práci odstraňovat nedostatky a chyby v našem denním životě, ať již formou dramatu nebo veselohry. S každou hrou sleduje vítkovický soubor, aby bylo dosaženo co největšího účinku a dosahu na diváka, ať již ve městě nebo na venkově, kam soubor hojně zajíždí.

J. VRCHLICKÝ: „Skutečnost je básník největší“.

Selská láska

Je to již takový zvyk, že v divadelním programu se vysvětluje a vysvětlá autorova myšlenka o hře, uvádí se divákovi předem její zápletka až do konečného rozuzlení. Zkrátka, píše se vše, aby divák pochopil, lépe řečeno, byla jemu vnucena idea hry bez jeho přemýšlení. Myslíme si, že dobrá hra toho nemá zapotřebí. O tom všem má promluvit jasně a srozumitelně autor sám na jevišti.

Stehlíkova znalost života, zvláště vesnického, je skoro u všech her základní hodnotou umělecké tvorby. Ve všech svých hrách vyhmátl vždy děj, který dovedl strhnout v poutavosti pravdivých obrazů život.

Tak je to i u „Selské lásky“, o které vám přece něco prozradíme.

Tuto hru, jak se nám soudruh Stehlík přiznal, začal psát sobě pro legraci a vám pro zábavu. Ve svém dopise píše:

„Zaujal mě skutečný příběh. Ač je to neuvěřitelné, stalo se v Čechách roku 1952, že z vězení utekl trestanec a dobře se uchytil na jedné vesnici, vydávaje se za diversanta. Jestli nevěříte, můžete si přečíst soudní materiály. Dokonce se Vám přiznám, že jsem si nepřibánil ani hrdinův baronský predikát, ba ani to ne, že se pan baron zasnoubil ve své „illegální“ se selskou dcerkou. I ve skutečném příběhu selská maminka jela obhlédnout baronovo panství — a tím to prasklo. Jinak se ovšem soudních materiálů nepřidržuji doslova. Doufám, že mi to baroni, kulaci i „Svobodná Evropa“ odpustí. Když jsem si v roce dvaapadesátém přečetl v Rudém právu fejeton o této události, řekl jsem si: tady život napsal komedii jako na dlani...“

A že soudruh Stehlík je muž od slova, slíbil našemu divadelnímu odboru na Národní přehlídce ve Svitavách při úspěšném provedení jeho hry „Nositelé řádu“, že nám u příležitosti našeho představení na XXVI. Jiráskově Hronově věnuje svou novou satiru „Selskou lásku“.

Tak se zrodila nová Stehlíkova hra, kterou zpečetil slavnostním závazkem. Při psaní malé hry zapletával se autorovi děj, vyvstávaly nedělitelné články a problémy. Potíže rostly od stránky ke stránce, jak se přiznává s. Stehlík. Postavy začaly jemu dělat vážné naschvály a navzdory tomu, inkoustu v plniče neubývalo, takže dopsal hru chtě nechtě o pěti jednáních.

Autor si uvědomil, že kulacká rodinka v dnešní době není žádná legrace — ani ve veselohře. Příběhu o falešných diversantech začaly růst zuby, stával se satirou, tragikomedii. A když se jemu objevil na scéně skutečný darebák, přestala veškerá legrace. V dopise soudruh Stehlík dále píše:

„Co bych dále povídal? Chtěl jsem hrou říci — co jsem ve hře řekl. Vysvětlovat nic nechci. Jestli jsem to na jevišti neřekl dost jasně, je to moje vina. Jestli jsem to neřekl pěkně, je to taky moje vina. Někakým článkem bych to nespravil. Ale jedno přání, milí diváci, byste mi mohli při dobré vůli splnit: abyste se dnes večer dobře bavili”.

Kolektiv divadelního odboru ZK ROH VŽKG k tomu přikládá svůj dovětek.

Nechceme soudruha Stehlíka v jeho důvěře k nám, kterou nám projevili vloni v Hronově, zklamat. Autor nejenže nám věnoval hru, ale také i kus srdce, živě se zajímá o naši práci. Cesta z Prahy do Ostravy jemu nebyla překážkou, aby strávil několik dní mezi námi a tak přispěl svou odbornou pomocí nejen jako autor hry, ale také i jako velký, zkušený režisér při studování „Selské lásky”.

Děkujeme pevným stiskem ruky soudr. Stehlíkovi za jeho vřelý poměr k naší ochotnické práci. Byly to opravdu krásné chvíle. Důvěru autorovu chceme přenést ve svém provedení hry na diváka.

Co bychom chtěli ke hře ještě doplnit? — Bude rozumnější ponechat slovo autoru „Selské lásky”, režisérovi a hercům. Není zapotřebí dalších slov k současné satirické tragikomedii, ve které nám vyvstávají postavy nějak známé a připomínají nám někoho z okolí. Přejeme si spolu s autorem, aby hra diváky uchvátila a strhla s sebou. Ať se hodně směje, vždyť to autor chce. Vtipu a humoru je ve hře jako máku v makovici. Víme, že zdravý smích je nejlepším kořenem života. Úvahu a přemýšlení necháváme divákovi po výsměchu v závěru hry. Zde určitě trefně se vši vážností zasáhne divákovo srdce k vědomé skutečnosti a dá autoru za pravdu, že tato satira ani jinak skončit nemohla, vždyť v „Selské lásce” se objevuje sám život.

Všem divákům přejeme — bavte se v poučení dobře!

Kolektiv divadelního odboru ZK ROH VŽKG.

K. S. STANISLAVSKIJ: „V umění se může dělat leccos, jen aby to bylo umělecky přesvědčivé”.

Středa 22. srpna v 15,30 hodin a ve 20 hodin

Patronát: **KVOS zaměstnanců v průmyslu chemickém
a ZV Závodu Zd. Nejedlého, Náchod**

ZÁVODNÍ KLUB ROH BAVLNÁŘSKÝCH ZÁVODŮ MAJ V HRONOVĚ

Alois Jirásek:

EMIGRANT

Hra o čtyřech dějstvích.

Inscenace: režisér Vítězslav Bartoš - Režie: Miroslav Houštěk - Výtvarník: Vratislav Habr - Světla: Rudolf Kopecký - Provedení scény: Vlad. Škop - Masky: M. Skaunic - Inspice: M. Ludvíková - Text sleduje E. Hurdáková
Představení řídí: Radko Prouza.

Osoby a obsazení:

Pešek	M. Houštěk
Pešková	L. Habrová
Lenorka	A. Dostálková
	V. Prouzová
Březina	M. Benda
Březimová	I. Vyčichlová
Jiřík	H. Habr
P. Bonaventura Pitr	J. Luňáček
Kořínek	A. Šimek
Zachar	M. Kejklíček
Luňáček	V. Škop
Kudrna	J. Jiráček
Pepka	I. Krasucká
Václav	J. Vlach
Prokop	J. Zďárek
Moc	F. Krtička
Vrba	S. Růžička
Cyrus	B. Balcar
Dostál	A. Drašnar
Kostelník	H. Jindra
Stařena	M. Fuchsová, zasl. ochot. prac.
Pruský pobočník	M. Skaunic
Poručík	J. Žibbo
Strážmistr	L. Dostálek
Stráž	M. Netík

Sousedé, sousedky a dívky z Police. Odvedenci. Pruští vojáci a husaři.

Děj se odehrává v r. 1741 v Polici n. Met.

Přestávka po 2. a 3. dějství.

Na přestávkách pracují: div. mistr V. Škop, L. Dostál, K. Kulovaný,
J. Tok, L. Kubín.

Divadelní soubor ZK Bavlnářských závodů Mistra Al. Jiráska v Hronově

Divadelní soubor závodního klubu Bavlnářských závodů Mistra Aloise Jiráska v Hronově, který vznikl z ochotnického spolku, představuje dnes pokračovatele dlouhé a vážné tradice lidového divadelnictví v Hronově. Kořeny této tradice jsou již více jak stoleté. Byly základem k výstavbě budovy Jiráskova divadla a jsou i nyní pevným kmenem, o který se bez obav může opřít dnešní soubor.

Hronovský soubor se již několikrát probojoval do vrcholných soutěží LUT a s hrdostí může konstatovat, že již od roku 1946 hraje stále na úrovni krajských soutěží.

Je největší, nejpopulárnější a nejčinnější složkou závodního klubu. Členové souboru se zúčastňují a podílí se na všech kulturních pořadech ve městě. Pomáhají na čtenářských a recitačních besedách, na představeních loutkářského souboru i na slavnostních večerech Národní fronty.

Z posledních inscenací souboru jmenujme inscenaci významné hry A. N. Pogodina „Kremelský orloj“, vánoční představení vaudevillu H. Chivota „Pan domácí“ a nakonec nejzávažnější představení letošního roku, Jiráskova „Emigranta“.

Touto inscenací plní soubor další část závažného úkolu: přivádět na jeviště málo hrané hry Aloise Jiráska, jež se takto stávají páteří dramaturgického plánu.

Letošní představení „Emigranta“ je prvé v Československu po dvaceti letech a prvé po osvobození ČSR v roce 1945. Díky obětavému nadšení všech členů souboru a podpoře celého závodního klubu, podařilo se hru inscenovat.

Kádrem souboru jsou vesměs zaměstnanci hronovských závodů národního podniku Bavlnářské závody Mistra Aloise Jiráska. Činnost souboru se zájmem sledují i ostatní zaměstnanci podniku a občané města a ztožňují se se souborem jak v radosti nad úspěchem, tak i v podpoře po neúspěchu.

Soubor pracuje po celý rok. Během sezóny uvádí 6 až 7 premiér, které několikrát opakuje na zájezdech po celém kraji. Pro zájezdy na vesnice pamatuje soubor studováním her s jednoduchou scénou i obsazením. Dvakrát do roka studuje soubor hry pro mládež nebo pohádky.

Do konce roku 1956 má soubor v plánu 5 premiér pestrého dramaturgického i žánrového obsahu.

Jako reprezentant Hradeckého kraje na Národní přehlídce 1956 bude se soubor snažit o dosažení dobrého výsledku, kterým by se odměnil pracujícím bavlnářských závodů a občanům Hronova za jejich pozornost a podporu.

M. Houštěk

Čtvrtek 23. srpna v 15,30 hodin a ve 20 hodin

Patronát: KVOS zaměstnanců v průmyslu textilním a kožařském
a ZV Úpolen 01, Úpice

DIVADELNÝ SÚBOR TIMRAVA ZK SLOVENSKÝCH BAZALTOVÝCH
KAMENOLOMOV V LUČENCI, víťaz Festivalu 1953

Olexander Kornejčuk:

K R Í D L A

Hra v 4 dejstvách, 5 obrazoch.

Preložil: Pavol Ličko - Režisér: Pavol Karas, zaslúžilý učiteľ - Scénické
návrhy: Pavol Herchl a. h. - Scénu maľovali: Vojtech Truchlý a Michal
Demian - Masky: Ladislav Perec - Osvetlenie: Jozef Genda - Technickí
spolupracovníci: Eleonóra Bobeková, Jozef Genda a Ladislav Perec.
Scénu stavajú: D. Gallay, V. Kolenkáš, V. Kincel, J. Križan, A. Bokor.

Osoby a obsadenie:

Petro Olexandrovič Romodan, tajomník krajského výboru strany
Hordij Opanasovič Dremľuha, predseda výkon. výboru kraj soviety
Nadija Stepanivna, jeho žena
Fedir Havrilovič Tereščenko, riaditeľ kraj. ovocinárskeho
a zeleninárskeho trustu
Tefana Sviridivna, jeho žena
Rojovij, predseda mestského soviety
Mária Mikolajivna, jeho žena
Havrilo Onufrijovič Ovčarenko, tretí tajomník kraj. výboru strany
Hana Andrijivna Padolistová, lekárka
Lida, jej dcéra
Katerina Stepanivna Remezová, chirurgička
Ochrim Ochrimovič Samosad, záhradník
Ivanenko, Romodanov, osobný tajomník
Polyp, Dremľuhov osobný tajomník
Varvara Olexandrivna Dolinová, vedúca pracovnej čaty
Olexandra Olexeijivna Horicvitová, učiteľka
Jevhen Maximovič Kalina, tajomník mestského výboru strany
Kirilo Zacharovič Vernihora, riaditeľ krajskej poľnohosp. správy
Ivan Ivanovič Socha, riaditeľ STS
Hafa, murárka
Marčenko, vedúci klubu STS
Mechtod Korovaj, predseda kolchozu
Višneva, predsedkyňa kolchozu
Dudarik, predseda kolchozu
Skiba, predseda kolchozu
Kačan, traktorista
Skripka, traktorista
Traktoristka
Oľha, vedúca pracovnej čaty
Stará žena
Kolchozníci a kolchozníčky

Jozef Genda
Hana Králiková

Prestávka po 2. a 4. obraze.

Životopis súboru DS Timrava pri závod. klube Slov. bazalt. kameňolomov v Lučenci

Hneď po oslobodení Lučenca prichádzajú mnohí ľudia, ktorých privi-
talo mesto rozrúcané vojnou nielen vo výstavbe, ale aj v spoločenskom
a kultúrnom živote. Charaktery ľudí boli pokryvené. Bolo treba pestovať
ľudí pre nový spôsob života. Táto potreba vnukla 25 zamestnancom
školsťva myšlienku založiť ochotnícky divadelný krúžok.

Za prvej ČSR pracovali tu divadelní ochotníci združení pri MOMS.
No, po 7 rokoch neostala po tejto činnosti okrem rozpomienok žiadna
pamiatka. Ochotníci sa rozhodli, že začnú pracovať od základov. Pomocnú
ruku im podala ešte vtedy žijúca národná umelkyňa spisovateľka Božena
Slančíková - Timrava, ktorá po oslobodení mesta sa nastahovala do Lu-
čenca. Stala sa sama čestnou predsedníčkou a jej literárny pseudonym
vzali si ochotníci za názov krúžku.

Divadelný krúžok sa predstavil Lučenčanom prvý raz s hrou „Marína
Havranová“ od Ivana Stodolu, ktorú režíroval P. Karas. Od začiatku
našej činnosti snažíme sa, aby repertoár bol v súlade so snahou nášho
ľudu a podľa jeho výchovy chceme spriemňovať jeho život po každo-
dennej namáhavej práci. Od prvej spomenutej Maríny Havranovej cez
Dni bez konca, Pávu, Matku (K. Čapek), Obyčajného človeka, Jánošíka,
(M. Rázusová - Martáková), Chudobnú rodinu, Meštiakov, Na druhý breh,
prepracoval sa súbor na XX. Jiráskov Hronov, kde s veľkým úspechom
predviedol divadelnú hru „Kozie mlieko“ od J. Skalku, (1950), za réžie
P. Karasa. Ešte v tom istom roku (1950) sa súbor zúčastnil divadelného
festivalu v Bratislave (tiež 1950).

Celoslovenských divadelných súťaží sa zúčastňujeme pravidelne od
roku 1947, kde súbor sa mnohokrát úspešne predstavil slovenskej verej-
nosti. Medzi ďalšími hrami sa stretáme s hrou „Za frontom“, „Stratený
list“ a iné až s hrou „Mosty na východ“ od L. Mňačku, laureáta štátnej
ceny, sa súbor prepracoval na celoštátny festival ľudovej umeleckej tvo-
rivosti v roku 1953 v Prahe, kde z divadelných súborov obsadil prvé
miesto a tak získal titul „Víťaz festivalu L'UT pre rok 1953“. I po získaní
tohoto najvyššieho uznania pre prácu súboru, nezaostáva, ale plne sa
snažíme napredovať v ďalšom raste a tak dôstojne reprezentovať slovenské
ochotníctvo na prehliadkach, kde sa súbor svojou divadelnou prácou
dopracuje.

Po úspešnej hre „Mosty na východ” pokračujeme v repertoárovej politike v duchu socialistického zriadenia a potreb ľudskej spoločnosti. Doma, i na zájazdoch, ktoré poriadame nielen v okrese Lučenec, ale aj v okolitých okresoch (Modrý Kameň, Poltár, Krupina, Zvolen, Banská Bystrica, Fil'akovo, Rimavská Sobota, Hnúšťa a iné), ba v celom Banskobystrickom kraji, pomáhame pracujúcim vzdelanostnými prostriedkami obohatiť ich vedomia silou kultu k spoločnému zápasu o lepší život a krajšiu budúcnosť. Zbližujeme dedinu s mestom, ukazujeme našej dedine cestu dopredu, cestu pokroku a budúceho blahobytu... a v neposlednej miere i kvality a prístupnosť predvádzaných hier.

Od roku 1951 divadelný súbor bol pričlenený k závodnému klubu ROH Slovenských bazaltových kameňolomov, národný podnik v Lučenci. Pričlenením vznikla úloha obhospodarovať kultúrou dielčie závody podniku. Túto úlohu si súbor dôkladne vykonáva a tak prichádza priamo na pracoviska, kde nadväzuje úzky kontakt kultúry s ťažko pracujúcim človekom. Úprimná srdečnosť a búrlivý potlesk je odmenou pre ochotníkov, ktorí konajú túto priekopnícku divadelnú činnosť, vo svojom voľnom, večernom a nočnom čase, v úsilí rozvoja, na poli politickom, hospodárskom a kultúrnom.

Náš repertoár sa snažíme vždy zostavovať v duchu pokrokovom, aktuálnom, prispôsobeným sociálnej objednávke širokých mas pracujúceho ľudu. Po divadelných hrách: Čaj u pana senátora, Dobrodružstvo pri občinkoch, Muž s puškou, Orgovánový sad, a iných, pristúpili sme k predvedeniu najnovšej hry O. Kornijčuka „Křídla”. V „Křídlech” sme poznali hru, ktorá vytryskla priamo zo života, hru ktorá otvorene reaguje na problémy života a zmocňuje sa ich v tej chvíli, keď ich ľudia prežívajú — a preto sme sa rozhodli inscenovať túto hru, aby sme mobilizujúco prispeli k výstavbe nového života.

Táto hra je skutočnou školou, a to nielen stránických funkcionárov, ale každého človeka, ktorý pracuje na ktoromkoľvek vedúcom mieste nášho každodenného snaženia o lepší a krajší život v našej vlasti.

Autor veľmi otvorene pranieňuje chyby, ktoré sa v súčasnom živote vyskytujú. Pravdivý pohľad núti zamýšľať sa nad problémami a odhaľovať ich vo verejnom, hospodárskom živote aj u nás.

Veríme, že horúci dych súčasnosti ovanie našich divákov a ukáže im veľkosť a význam hry s tematikou najaktuálnejšou pre každodenný život

J. K. TYL: „...aby divadlo bylo výkvětem a výlevem národní bytosti, aby se z domácí krve rodilo a do krve domácí přecházelo”.

Pátek 24. srpna v 15,30 hodin a ve 20 hodin

Patronát: **OV zaměstnanců v energetice - Energotrust**
a **ZV RHK Hradec Králové**

DRAMATICKÝ KROUŽEK „POKROK”

J. K. Tyl:

JAN HUS

Dramatická báseň v pěti odděleních - 10 obrazů.

Hra se děje v Praze na rozličných místech, v Husinci a posléze v městě Kostnici.

Po 5. obraze přestávka.

Režie: Patera - Asistentka režie: Stehnová - Výtvarník: Hnilo - Představení řídí: Kočí Marie.

Osoby a obsazení:

Zikmund, císař Německé říše	Šťastný Václav
Václav IV. král český, jeho bratr	Hruda Stanislav
Žofie, manželka Václavova	Červinková Marie
Jan XXIII., římský papež	Kozel Karel
Petr Anaeli, kardinál a legát papežský	Bauer Zdeněk
Albík z Uničova, pražský arcibiskup	Zmeškal Vladimír
Štěpán Pálež, mistr svatého Písma	Kilberger Miloslav
Mistr Michal z Českého Brodu, prokurátor pražského arcibiskupství v Římě	Zapletal Stanislav
Jan Hus, mistr svobodných umění, kazatel v Betlémské kapli	Růžička Viktor
Jeroným, nazván Pražský, mistr svobodných umění, jeho přítel	Vávra František
Jan Žižka z Trocnova	Bílek Jaroslav
Pan Hanuš z Chlumu, příjímám Kepka	Moravec Vojtěch
Pan Vok z Valdštiny, král dvořanin	Lapeš Arnošt
Páter Blažej, ze řehole minoritů	Kozel Karel
Marketa, matka Husova	Vávrová Božena
Lupáč, } žáci na vysokých školách pražských	Kučera Ladislav
Havlík, }	Švík Jaroslav
Šembera, pražský měšťan	Šťastný Václav
Háta, jeho žena	Šťastná Jarmila
Martin Křidélko, zvoník v Betlémské kapli	Stehno František
Latík, mladý tovaryš	Louček Zdeněk
Robert, biřic kostnický	Čížek
Wolfová, měšťanka kostnická	Stehnová Pavla
Kurt, měšťan kostnický	Pleva Adolf
Kardinálové, mniši, panstvo, komonstvo císařovo, družina papežova, panoši, paní královny, lid pražský, lid kostnický, Žoldnéři, holomci:	
Blažková, Cejnarová, Černá, Hladíková, Jirsová Jana, Jirsová Jaroslava, Mrzenová, Pošarová, Růžičková, Stehnová ml., Šťastná Hana, Bouška, Kozub, Kvíz, Langenberger, Pergl, Růžička ml., Dismán, Hronek, Beneš, Zapletal ml., Patera ml., Tůma, Přikryl, Hron, Paterová ml., Kozlová, Bílková, Stuchlík, Špička, Izák, Kočí, Moravec Vráfa, Vávra Pavel.	

Dramatický kroužek POKROK byl založen na sklonku roku 1953. Jeho členy se stali 4 důstojníci, jeden civ. zaměstnanec a 12 vojáků základní služby. Úkoly a cíle, které si tehdy členové kladli, byly velmi jednoduché: rozumně využít volného času, dát příležitost ke kulturnímu vyžití a hlavně — hrát divadlo.

K prvému vystoupení byla vybrána hra pokrokového amer. autora Herb Tanka: Tanková loď Mackay.

Hrátky s čertem měly nečekaný úspěch. Pokrokovci je sehráli šestnáctkrát v Dobrušce, Náchodě, Týništi n. Orli., Žacléři, Přerově a Znojmě. Zúčastnili se soutěže lidové umělecké tvořivosti spolu s civilními soubory. Soutěžili v kategorii začátečníků a zvítězili jak v okresním, tak i krajském kole a byli vysláni do celostátní soutěže do Přerova. Tam získali v celostátním měřítku čestné třetí místo. Účast na XXV. Jiráskově Hronovu jim jen o vlasek unikla.

V AST 1955 ve Znojmě se Pokrok umístil na druhém místě, těsně za vítěznými Hakenovci a získal čestné uznání MNO H. P. S.

V čem byly příčiny těchto úspěchů? Především v dokonalé přípravě a plánování práce v bezmezném nadšení všech, ve smyslu pro kolektiv, bez primadon, ve skromnosti a v touze po neustálém poučení a růstu.

A poučení se Pokrokovcům dostalo plnou měrou.

Úspěchy Hrátek se projevíly. Dramatická činnost Pokroku se stala doslova záležitostí celé posádky. Členská základna se natolik rozšířila, že dnes má Pokrok jen z řad důstojníků, členů rodin a civ. zaměstnanců 118 členů.

Celovečerní hry však nejsou jedinou formou činnosti Pokroku. Soubor uspořádal již celou řadu kulturně uměleckých večerů (Leninův, Wolkerův, Haškův, Mozartův, Puškinův, Čajkovského, 35. výročí založení KSČ) a několik veselých estrád a večerů oddechu. V Dobrušce se bez účasti Pokrokovců dnes neobejde žádná kulturní událost.

Pro rok 1956 si soubor vybral jako hlavní hru, Tylovu dramatickou báseň Jan Hus. Nevybrali jsme ji náhodou. Husitské revoluční hnutí je jedním ze základních zdrojů pokrokových tradic naší lidové armády. Postava Mistra Jana je symbolem nekompromisního vlastenectví a boje za spravedlivou věc lidu. Jeho boj je jedním z nejkrásnějších projevů odvahy člověka, který nebojuje za sebe, ale je si vědom toho, že jeho dílo slouží spravedlivé věci všech utlačovaných. Hus je vzorem vlastenectví, vzorem bojovníka za práva lidu, je ztělesněním statečnosti a uvědomělosti. Inscenací Husa vzdáváme současně hold otci českého dramatu a jednomu z největších klasiků světového dramatu Jos. Kajetánu Tylovi, od jehož smrti uplynulo letos 100 let. Tyl je pro nás vzorem nadšené,

Vojenský soubor „Pokrok”: J. K. Tyl „Jan Hus”.

meze neznající, kulturně výchovné práce, která se ničeho nezalekne a na pozlátka poct a pochval nečekajíc, jde trpělivě za svým cílem.

Byli jsme si vědomi, že inscenace Tyla bude pro nás velmi obtížná. Obtíží jsme se však nezalekli. Jako vojenský soubor jsme chtěli s nesnázemi bojovat a překonávat je. V tuhém zápase o uměleckou úroveň inscenace jsme si chtěli ověřit všechny zkušenosti z minulých her a dokázat, že dovedeme bojovat s vlastními chybami a odstraňovat je.

Jana Husa jsme nastudovali s láskou a nadšením i citem, pro tylovsky krásný jazyk. Nelitovali jsme žádné práce ani námahy a nešetřili jsme ani na materiálním vybavení hry. Přípravovali jsme se pět měsíců ve více jak padesáti zkouškách a věnovali jsme hře na 4500 hodin svého volného času.

Naše pilná a nadšená práce přinesla však své ovoce. Od premiéry (24. března 1956 v Dobrušce), sehráli jsme Husa celkem desetkrát v Dobrušce, Jaroměři, Žamberku, Mariánských Lázních a Kostelci n. Orli. V AST 1956 (armádní soutěž tvořivosti) — divadelní část, jsme v Mar. Lázních 9. června t. r. zvítězili a získali jsme putovní standartu MNO - HSP pro nejlepší vojenský ochotnický soubor. Byli jsme současně pověřeni největší ctí — reprezentovat armádu na XXVI. Jiráskově Hronově.

Do tohoto těžkého, ale ušlechtilého boje jdeme s Husovým heslem na štítě: „Neodvolám! Svůj lid nezdám!”

Jan Patera.

Sobota 25. srpna ve 20 hodin

Patronát: **ZV zaměstnanců MNV v Hronově**

**Večer vítězů
soutěže uměleckého přednesu**

**Vyhlášení vítězů
XXVI. Jiráskova Hronova**

Slavnostní zakončení

Jiráskův Hronov

Hronov byl založen v polovině XIII. stol. rytířem Hronem. Jeho dřevěná tvrz stávala v místech dnešní přádelny. V místech náměstí bylo již v druhé polovině XIII. století ve čtyřhranu asi 20 příbytků. Hronovský kostel je z roku 1359. Městečko Hronov zakusilo mnoho válečných útrap. Vystřídala se tu v první pol. XV. století vojska Zikmundova, Slezáci i Siroťci. Ve válce třicetileté zápasili tu císařští se Švédy, kteří v roce 1639 městečko vypálili. V roce 1725 lehlo městečko znovu válečným požárem. A nevyhnula se mu ani válka slezská (1742) a sedmiletá. Roku 1813 protáhlo Hronovem na 60 tisíc Prusů a Rusů proti Napoleonovi. Při válce rakousko-pruské r. 1866 měl štáb korunního prince Bedřicha své sídlo v hostinci „U modré hvězdy“.

Postavením železnice v roce 1875 a vybudováním mohutných továren textilních a přádelny, změnil se Hronov z idylického Jiráskova Padolí v město naplněné moderním továrním ruchem a rytmem nového sociálního i hospodářského života.

Přesto zůstává tu mnoho pamětníků, vzpomínek a míst, vydávajících svědectví o díle Mistra A. Jiráska. Jak důvěrně známé, blízké a milé připadá vám toto městečko, jestliže jste si pozorně a s porozuměním přečetli čtyřsvazkovou kroniku „U nás“, kterou oslavil slavný spisovatel svůj domov, svůj rodný kraj a jeho lid, z něhož vyšel a s nímž byl spjat tolikerými pouty

Vystoupíte-li na hronovském nádraží a procházíte-li Hronovem, nalézáte tu mnoho pamětníků Mistrova ducha a skoro každá chaloupka připomene vám a oživí děj nebo událost z kroniky „U nás“.

V Nádražní ulici, v domě čp. 100 bylo letní sídlo Mistra A. Jiráska v roce 1901.

Na Freiwaldově náměstí čp. 25 je bývalý „dolní mlýn“, sídlo rozsaňného a dobrého dolejšího mlynáře.

V Leninově ulici čp. 131 stávala chalupa granatýra Čejchana, kde se scházeli padolští půlpáni na sněm.

V Leninově ulici, v domě čp. 530 bývalo Prouzovo pekařství „Na podloubí“, kde se narodila matka Mistrova a kde žili jeho rodiče po nuceném odchodu z rodného Mistrova stavení pod kostelem.

Náměstí čp. 1 „Hotel Sokol“. Zde stávala hospoda „U Langrů“, která byla svědkem hlučných zábav padolských sousedů, kde se až okna otřásala od hudby a zpěvu a odkud s pavlače shodil Černý Vacek konšela Mitýsky na smetiště.

Dvorská ulice čp. 49. Starý dvůr, sídlo dvorských Jirásků, přímých předků našeho Mistra, kteří tu svobodně hospodařili přes 200 let (1679—1882). V přímé blízkosti dvora, směrem jižním, stálo stavení kořeničkáře Vondry, v němž bydlel Doubenus.

Náměstí — Jiráskovo divadlo. Dílo hronovského rodáka arch. ing. J. Freiwalda. Slavnostně otevřeno 28. září 1930. V divadle je umístěno Jiráskovo museum.

Před Jiráskovým divadlem stávala dřevěná Felklova chalupa, sídlo „ikauce“ komisaře A. Tuschla.

Náměstí — střední škola. Zde stávala chalupa Černého Vacka, neohroženého a nebojácného bojovníka a zlého svědomí „slačného práva“. Na náměstí stávala také chalupa konšela Mitýsky, padolského atamana, který chodil opásán povřísem.

Náměstí, čp. 10. Zde byla Klimšova hospoda „U modré hvězdy“.

Náměstí, čp. 4. Bývalý hostinec „U zeleného stromu“.

Jiráskova ulice, čp. 73. Kalinova chaloupka, do níž si přivedl padolský hodinář a režisér líbeznou Justynku. Tam se konaly také první zkoušky a přípravy na divadlo „první, co Padolí Padolím stálo“.

Jiráskova ulice, domek čp. 90. Rodný domek Mistra A. Jiráska. V něm jsou shromážděny památky na Jiráskovo dětství a první spisovatelská léta.

Jiráskova ulice, čp. 99. Bývalý Krůčkův hostinec, kde bydlela Justynka Lewitová. Vedle hospody „U Krůčků“, byl dřevěný příbytek „U Frýdků“, kde se poznala Justynka s Kalinou. A hned vedle je stará papírna, odkud shazovali kozla. V papírně, původním mlýně, trávili prázdniny bratři Čapkové u svého děda, mlynáře Karla Novotného.

Vedle papírny vede cesta k Jiráskovu buku, kde vznikla „M. D. Rettigová“.

Naproti hospodě „U Krůčků“ na cestě ke kostelu stávala stará škola z roku 1688, v níž učili Kalinové a kam chodil do školy i Mistr Jirásek. O něco výše stávala stará fara, ve které bydlel farář Havlovický.

Stará zvonice s dřevěným bedněním připomíná se již rokem 1359. V jejím stínu odpočívá Kalina s Justynkou a v těsné blízkosti je starý hřbitov, kde jsou pochováni snad všichni hrdinové kroniky „U nás“.

Palackého třída — nový hřbitov. Zde je hrob Mistra A. Jiráska i jeho rodičů.

Stalinova ulice čp. 385. Letní sídlo Mistra A. Jiráska. Zde je uchován byt a pracovna Mistra A. Jiráska.

Palackého třída, vila Vesna. Zde prožil Mistr své šedesáté narozeniny.

Palackého třída, sokolovna. Dílo architekta Průši.

Postranní ulička od Husova náměstí čp. 80. Chalupa evangelíka Zejdla. Zde se scházeli u víře padolští evangelíci a jim předčítal z bible „machovská fara“ švec Kubeček a po něm tkadlec Pavel.

Ulice Českých bratří. Modlitebna a hřbitůvek církve evangelické-česko-bratrské.

